

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ

Зорница ся издава всякой Четвъртак. Щаст-та за една година е едно бъло медале и полошка, а за шестък месеца три четвърти от едно бъло медале със златен-ка със Турска тапија (музик) 60 гривни за година. Съюзоставителя-ти пребог есквоя да са приобретатели и да са изпращани за полошка, вс. други, със злато или със златен-ка тапија (музик) Турска, Иамска, Пурска, Русска или Французка, на Редоставата-ти на Американска Ханза във Цариград. Известие ся издава на 2 гр. на ред-ва.

Година 2.

ПАРИГРАДЪ. ЧЕТВЪРТЬКЪ, 1 СЕПТЕМВРІЙ 1877.

Брой 35.

«СЛАВНО-ТО ЕВАНГЕЛИЕ НА
БЛАЖЕННАГО БОГА.»

2.

Въ пръвът си часъ върху земята пръмът показахъ че Евангелие-то на Иисус Христос е славно занадто е Божия сълтънинъ, която прославява сълтънътъ Евангелие-то Христос, която не ѝ вършише нищо друго освенъ да прославяща човекътъ-тъ, чиито имена-стинъ да е славно, занадто то отпраща единъ блаженъ Богъ; негова-та сълтънинъ, общеч. чиито възникъвъ слъдъ за човекътъ-тъ толкова ужасна колко е славна, занадто то явно отрица да подада и то състояние. Евангелие-то отрича че Богъ е кръжътъ въсънъ, че прътъ него кръжътъ въсънъ, като и народа-тъ си като прътъ; но то отрича още, че човекътъ-тъ може да възпроизвади противъ него. То отрича че Богъ е сълършънъ въсътъ; но то отрича още, че човекътъ-тъ е сълършънъ въсънъ чрезъ свърънъ-си съзаконъния. То отрича че Богъ е праведенъ въсънъ-си съзатънъ; но то отрича още, че човекътъ-тъ съзирътъ възприетънъ-си съз. въ гръбътъ-си. Евангелие-то инистрира е славна сълтънинъ, занадто то отрича такъв блаженъ Богъ; но явно е че то е въстрила сълтънинъ, занадто то отрича такъв обичайни гръбчини.

Тона кана с тѣй, можемъ ли иной да ся склониши съ Апостола Павла и да изъсками: «Славно—то Евангелие на Блаженнаго Бога?» Можемъ ли защо Евангелие—то открыта не само единици ще радватъ като искушение отъ дѣлъ на грѣхъ—та, на съмѣръ—на вѣчнѣй жаждѣ.

Да, Евангелие—то е славна сила за насъ грѣхнини. Ако и я

Създатель и Управитель, но и единъ Спаситель. То не само просвѣтъ ловцы-тѣ и имъ показава изгубено-то имъ състояніе, но имъ открыла и какъ крыма ярочны-тѣ пропасти въ ссы паднили, то ни открыла, още лы-тѣ высочинъ до конто може ся въскакыть. Ако и изълагатъ

скърбъ, като ны изобличава за
лы-ть ни гръхове и за настое-
ни недостатци, то пакъ у-
спада-ти ни като ни уясня-
ва-ти.

тога, когд а живёт на земле-
Итастия, Евангелие-то излага праведно-
го осаждения на претенденты-
на Божий закон; главно-то на
мнение, общее, не е с обширода о-
саждение-то ино, но да ини открые
Оногово, чръз когото тъ могат да
са опрадвани. Евангелие-то излага
съ библии и странни думи оживято-
то на духовник-та смърть; но главни-
та мъртвина е да обезтвори и да
смъти човечийски съ ужас-ти-
нъчка смърть, но да ини открые
Оногово, който е готов и взможен
съради-то на него на узвръ-
съзвръщено прощение за грѣхъ-
ни чръз жертвата-то Иисус Христос
и на пъти сънеизвръщане
като ни узвръти чръз ход-
ство-то на Иисус Христа народъ-
тъже напълно да съ примирени
и, да настъпва възно блаженство.
Ако Евангелие-то и да излага че
хората смърти пребоядисват на
тази, то открива и въногово, което
въскръсение-то и животъ-то Еван-
гелистъта и наистината е славна свѣтъти,
то то открые не само Бога, съ

на прѣстолъ-ть си съ самодержави-
властъ и съвршеннѣ праведности, въ
и Бога който ся яви въ пльть, прѣтър-
пивъ на крѣсть-ть, и даде пльть-ть съ
за спасеніе-го на скѣть-ть.

Читателю, Богъ ти предлага въ Евангелие-то Христово този новъ духовенъ животъ. Приель ли аи си го съчинение и благолепие? Чувствувани, човеческо-то тѣло—кости-тѣ, мышцы-тѣ и иконогоразлични-тѣ съждове — и станъ явно отъ чудесно-то искусство съ което всѣка отъ тѣзи части е на-

рене и однодреме: чувствуети
ли човека живота в изразите на ду-
шил-ти ти? Уძини ся яко една бо-
жественна сила вече действа въ
сърдце то и че въче освобожда-
ше тебе от пакътътътъ на желания
и драми удоволствия, и че въз-
дигнала придава силъ съ която
противостоя на исканията и да
съдържи святостътъ, без която
иной не ще види Господъ? Ако е
тъль съ тебе, то го вече си придобил,
държи на лъчите живота, и Евангели-
ето Христово съ тебе, каквато
бъше на Павъл, съзвено то Евангелие
на Блаженния Бога.

ОИ ПРЪСТѢНЪТЬ ПЪРВѢ-ТѢ
ЗАПОВЪДЬ?

Всички, които отриват, съществува-
тие-то на един Бог, пристават
тази заповъд. Всички, които премът-
чат има много богове и някъде са по-
край, пристават тази заповъд. Всич-
ки, които припознават истинския Бог,
го нямат благоговие към него
и не го обичат отвън-срдцето им
най-праведно, благо и свято Същество,
които упование на него като на
источникът на всички-тъл благости,
ни посвещават силите си на нему като
на тължен законен Господар—
всички, които си отказват отъ
заповъдта.

въсъхваливат и възвишават Бога въ сърдца-та си, сяк прѣстаници на първ-
ти-заповѣдъ.

ищо друго прочте от Господи, којто објави друго паково новче от Богото, којто плаќа ищо друго по-високо от него-та благост, и којто подчинаше себе си на друг ишко закон, а не на ишко-та волја, се пренесути на ишко-та заповеди. Вонеши, којто ся старајаш, најважно до туните богоистички, којто о-бичаш да си наслаждаваш ишко-што си се свидет-тв у доволството, којто ся предврташ съвршено на науч-та, че-кустата и наискеност-та или на-каво-та - друго ишко въз то си съвѣт, показваш си това че иши ишко от-въз-тв обичаш и почиташ честите от Богото: свидетвото и тв граб-бъдече и чисти-тв.

— «Да не и си дадеши да правимъ добро; защото ако си не умораваш, на връмъ ще пожънемъ». Гал. 6 : 9.

та съвъзобрази-тъй съм
попечи нуджада-та, хронът от смъл-
че във вече кист и юб прадаватъ
кърка-та; чернай-тъ дробъ, буферни-
тъ и много други органди, които все
издаватъ особената-та служба.
Нека човекът съпрасти от о-
тъло-то, възкощъ-ти, тъзи о-
рганди са наредени, са движки и са
друга бреза, да избръсне дългосте-
нина; и какъ човекъ-ти могатъ
да ходятъ, да тичатъ и да скакватъ,
безъ да си повредятъ или разтръгнатъ
тъло.

Много любопытно е Ѹ да разглядами наредбад-тъ чръз които тъзи измы
оради са държат на място-та си.
Например, имало голема опасност
да не бъва чръ-та, които са тънки
цъвъти близо 5 нанти по-дълги от
тъло-то тъло, да са разместват и да са
закотвоят и съледят по прист-
на, на бразда-тъ движениет на тъло-
то. За да си запазят от тъзи опас-
ности, тък са приличани по цъвъ-та
си дължини, о един широк и тъст
цим. Понеже тъзи цима е само около
един четвъртина от дължината на
чръ-та, тъзи посълдан-тъ са
избрани и избрани в ней. Тъзи
цим, понеже е широка и до един
степен дебела, може лесно и безопасно
да си прътъя, и по този начин
чръ-та са държат на място-то си.
Сардин-то, понеже е едно от най-
известните-тъ оради, с тъз загиздено
и привързано щото да си запази доб-
рът от повреда. Една цима са прости-
рати от гарда-тъ до гърба-тъ, така
щото едно-то крило на бълът-тъ дроб-
и да не попадне друго-то, особено ко-
гато човекът ляжи на страна. Подобно
на наредбад съдействува и в череп-
та, дълго мозъкът са разделен на отде-
лъти, така че една част от него да не може да напада другите-тъ
ми части.

Въ идущий-ть си членъ нынѣ по-
говоримъ за други иѣконъ отличительны
свойства и качества на тѣло-то, въ
които ся явна иѣдростъ-та на Сѣз-
дателя.

ЕДИНЪ ОКАЯНЕНЪ РОБЪ.

Преди двадесет и пять години едни младежи отиде от Америка да изучава науки от единия университет на Италия. Той беше прошествен и притежаше много, около двадесет и пет години на възраст, и бъз от града Болония, на която е състояние то блаже доста добро. Но злоначи, обиче, той бъз извади да не имате никакъв интерес от премъжът на лицата си, и този извади също и усили в него, че доколкото е възможно, и опасно да си спечели, и

Той си труди по звънката начин
и си остана сълзът от този навън
да не ве кие нинкини огнителни
занито знаеше щом висуес-
ше мало, охта-ту му за тъх ста-
толзокъс силна той го не по-
даде си изблъзди да не пе повре-
де и наб-посъл да си опе. Той бънне
вължък отпенши: честъ-та ту, и-
отъ-ти ту, зарядъ-то у, ухъ-ть
и душа-ту бъх изложен на
ти-т съдътъ на пънчо-то. Той
забранише това и си рече да си гру-
ди за избоян. Сълзът като си бори
за този лонг навън във свое-то си
тешество беше да спадне. Той си въ-
зникъл и сълзите се изблъзгаха.

да побоите ч. чужд. странок дѣто
че по искученіи тѣлько въ
блѣхъ по-жизн. Въ отечествѣ-
те-хор-а вѣщіе піеши, и по та-
кихъ трудно вѣщіе быть да съ вѣ-
жливостью, да піе; и затова той оти-
ца въ Мейбъ, единъ отъ Свѣдѣній
правилъ въ Америкѣ, дащаго ёмъ съ
чѣмъ ч. въ онѣхъ дѣланія къ
онти доинѣхъ запрѣтывалъ
дѣланіе ч. онѣвѣщіи піета,
и нальвіе ч. тѣмъ тѣлъ може да
избыти отъ замѣти съ нивы,
и тѣмъ тѣлъ добра притягъ,
но изъ тѣлъ за него вѣщи дру-
гихъ, та отдохъ да работы въ
чѣхъ. За достъ вѣрѣ той оти-
ца-ного добра; и єдинъ единъ вѣща
оти-ваніи піета не вѣлько въ уста-
тии за ниволю вѣщіи, и охота-ту
установи піета много съ память.

Лучи се виделик че той отиде въ
този град крале-пор-те и
възглъдско-ко знамя да се разваля на
тази-та една кораба. Крълъ-
тъ се изоразия като вид отеческен-
ко-то си знамя, и той са ръщи да о-
сия са види със стечетенничини-
ни. Той отиде, но корабите му
доха на пир, и по този начин се
била пак в него окото за-
то-отелите им. Той горава остави-
жакъл-ко Мейн, и отиде в друг
град, където двъзва имя си преда-
 свободно, и почна да пие редовно,
да низко-сидиши, прятеш-ко
го напирхах в една от най-дол-
къщ кръмни в Бостон, отразен в
глъзни и умом.

“Ванъ мо прѣтъ го земахъ у дома
и исчезъ съ труда, да го избѣгъ-
ше отъ побуждѣнія ту навѣкъ. Тѣ
хринахъ съ добромъ хрона, сладу-
щаго го съ пращенствомъ и добрымъ
и, горъ и насыщавшаго до
съешишъ да съ остава съгласъ отъ
затѣни птицъ. За иконою време
съ видѣніе като да съѣ избавъ-
ніетъ ти, съ то една чарка
отиде на гостѣю на едно място,
го почерпнѣша, съ мало вино.
това го пакъ съ прони.

друга твоє друга пріятель обрізив
кім'я ного, і го заведе на
пріятно висто в сяди западні
плях. Тамъ той работеще на едини
чникъ, але не си скиснува-
ше опитуванія пітий. Дзвінко-го
уязъ та макъ си поправлявъ,
той купи за себе си едини чай-
близо до чайгітівъ на благо-
сії си, і побігъ глаєшіе побож-
ся-жъ, але на паварі
две слів'я дів'яте
дів'яте години
разбить від
сѧ убилья Рим-
ська з єзидомъ.
Римська-на
на гізіа
світъ-жъ
зі-жъ

ж си. Но той падижъ въ искушение не
закъ почна да пие. Обезсыречъ и от-
чалишъ, той рѣши да си завърне у дома
и въ Англия, дѣто си прѣдаде на
бѣнство—то и падижъ толкъ низко що-
прѣтъ си тѣ же му си срамувахъ да му
сраматъ падижъ.

Богът, обаче, не е близък го оставял съсъс. Но един време той си изгуби пакът от отечеството го и си за юношко години пряталът му не чу-
л никошо за него, и нискахът се е преградил. Създалът няколко години, обаче,
в прехъд като спомен от него. Той
в поблагородна дълъжност послушник,
пред божийски помощници, да си избъзи
пътнество-то. Источището, обаче, отъ-
зъваше порок, той се разбоязгъл и на-
съдилиши съ да върши уния до съна, си не
показал да стигне такъ, и умръл по-
тълът. Той писал всичко то маля-
рски смърти, си. Всега него той на-
преди оцелявъл азимутонер-ти съ-
мадност, и си надградилъ си Богъ заря-
и Иисус Христос с простира гръхове-

Ный не ще правимъ никакыя вну-
сения върху горнѣй—тѣ истини по-
лостью, защо и та сама говори както
бѣдна. Та е единъ сълзъ протестъ
противъ общо-то употреблѣніе на о-
ннательныя птиція и противъ крѣпчи—тѣ,
каки въсѣй человѣкъ да бди срѣди
свои злѣ.

ГРАЯНОВА-ТА СТЪНА.

Римскій-тъ Императоръ Траянъ съ
одинъ отъ най-великихъ ратни-
ковъ на бойко-то поле. Той съ родилъ
изъ до Севілья, въ Испаніи, въ 52
года. Съ 117 л. Прѣзъ негово-то царуваніе
импіанс-ти войски съ явявали почти и-

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИЕ ОПЫТЫ

Г. Присъ, главенъ управитель телеграфъ-тъ на Англійскъ-тъ посыпъ Пиннъ Гилдхоль, е даль на 6-тиго единъ сказъкъ прѣдъ единъ Бранскъ дружинъ върху телеграфъ-тъ чегово-то усъвършенствование.

Нэн-наприрд Г. Пирс, поговорив
о успехах—т, котою телевизионная
то искусство е напрямъ прѣз по-
лученіи—т години, и показалъ че
все то телевизионные начинъ за о-
бщество, които сеста съ употреблени-
емъ, единъ—т съ извращеніемъ съ
на окро-то, другимъ—т съ помошни-
емъ на ухо-то. Той пояснилъ на сло-
вѣ, что въ послѣдній—т начинъ
одинъ той по лесно с разбрѣти. Той
показалъ съ хубомъ омыть какъ ешетъ
показательство съ производствомъ толпил-
ьства, напитковъ, и звуковъ. Слѣ-
довательно той расправился какъ погрѣши-
телейника ставить въ употреблѣніе
телевизія—т; но сравнительно
съ тѣлебю-то, котою телевизія—т
погрѣшильца, погрѣшильца—т былъ тыръ на
и неизвѣстны. Само чѣркъ
какъ онъ—т телевизія—т съ испарите-
емъ единъ 95,713 денесъ, осущест-
влено 100,000 думъ за печатъ—т. Слѣ-
довательно—т съ това обозрѣемъ вини-
мать на слушателъ—т съ воръ-
коностью—т съ корыстъ—т съ увлече-
ніемъ—т съ котою денесъ съ прѣ-
жнѣмъ склоняется. Той подъ практикъ понима-
етъ, что на путь—т система, крѣзъ котою
онъ—т по садѣ—т телевизионные жажды
свою—т, ая, жесть може

да ся проводят въ противни посоки, и на онзи система, по която дължен е могат да ся проводят по същата южна, въ същото време, и въ един и същата посока. Поръкът той обяснява разни-те причини, които явното пъти побуждат телеграфически-те съобщения, каквато електрически-те течения около земята, и бурно-то време.

Най-послѣд Г. Прієц поговорилъ за
едно вновь и чудо телеграфическимъ из-
брѣтеніемъ. Но него человѣческій тѣ-
глес може да ся прынѣ по единѣ
телеграфическѣ книжки отъ едино ящика
на друго на гольмъ расстояніе. Най-
послѣд Г. Прієц испытывалъ нача-
ла-та по конту това дѣльце ся из-
вѣршило, и послѣ оторвавъ разговоръ
съ думъ по единѣ телеграфическѣ книж-
ки, които отидалъ до другутѣ града
на залѣдѣ — было множе-
ство то, и сѣдѣ това той почесчилъ да
си разговоръ съ управителемъ на тѣ-
лекомъ гравированиемъ въ градовъ
на доста гольмо расстояніе. Подѣлъ
ко градъ Саръ, В. Томскъ и Профессоръ А.
Томскъ съ разговоромъ чрѣзъ тѣ-
лекомъ гравированиемъ съ управителемъ на
Пантишутъ — то ищоцъ, и тѣ уѣх-
алище какъ нога да чукъ всяка думъ
чисто и ясно. Сбѣзденій съ оторвани-
емъ сощеніемъ тѣ агенции на
градъ-та Експертъ, които незабавно
отговорилъ чисто и ясно на впросъ
контъ ио ся задавали. Человѣчка-ть на
тѣ агенции-та можахъ да познѣ
глѣстъ на Г. Прієц и да чуе отъ
градъ-та Експертъ ракописаніе-то
себѣ-то на Пантишутъ. Въ заключе-
ніе Г. Прієц излагъ че не шла да му
бѣде чудно ако сдвигъ денъ да ся на-
уче чѣ Саръ, В. Томскъ съ а разго-
воромъ съ Профессоръ Бель, изобрѣ-
тателемъ на този чуденъ способъ,
прызъ Атлантическѣ Океанъ.

Сэръ В. Томасъ поблагодарилъ на
сказанныхъ-то отъ своихъ странъ, и изъ-
лилъ мнѣніе-то какъ скоро ще дойде
время, когдато устный-тъ телеграфъ
ще замѣни настоющы-тъ телеграфы и
щѣ замѣни свободѣніи, и когдато твр-
говицъ-тъ ще могуть тайно да ся раз-
говарывать самы помежу си по тел-
еграфическихъ языкахъ.

РУСКА-ТА РЕЗЕРВА.

По поводъ на новыкваніе-то на о-
ржіе на Русск-тѣ резервъ, С.-Пе-
тербургска-та *Биржевыя Вѣдомости*

Приложение к Ежедневнику
Городской и Бирюзовской
Слободы съѣздающіи тѣ съѣздѣнія:

По единѣ военны законѣ народнѣ
стражи (Ополчени) состоятъ отъ два
до пяти — 1) Двадцать и една години
юноши, които до сега не саж
служили въ редовнѣхъ войскахъ, и 2)
Опѣзы, които саж изъѣздили всичко-
то прѣмѣ въ войскѣ-та, и не саж прѣ-
мынѣли четырѣдесѧтъ съ годинами.

По този начинъ има два класса опол-
ченіи — опѣзы на вѣрастъ отъ 21 до
25 години и опѣзы които скъ по-
стѣнѣ отъ тѣхъ. Това раздѣление

да класъ има достъг големъ значителностъ. Ърви-тъ можат да си повърнатъ на оражие да образуваатъ осовенни военни тѣла или да допълнятъ съществуващи тѣ отдельно; посъдъ-тъ ся призоваватъ само когато изъпредъ обстоятелствъ изискватъ що то всички-тъ наподоба стражи да са тури на военни ноги. Тий наподоб-тъ стражари отъ първый-тъ класъ могатъ

и на стынать редовину воински, а огиз отъ
сторый-ти си остановит народни стра-
ки. Народна-ти стражка отъ сторый-
ти класъ може до си повиши в ор-
динаре само едно Императорско про-
изволение, когато стражка отъ пър-
вый-ти класъ може да си назове, съ-
здава да поддържи редовини-ти войска,
съ единъ указъ от Сената-ти. Въ по-
следий-ти случаи разноски-ти си пла-
щатъ отъ Държавно-то скриване,
или въ пръв-ти ти си плащатъ отъ
господств-ти власти. Но искъ законъ за
военна-ти служба си е положилъ въ
Империята на 1874 г.: склонвателно, ма-
нипул-ти народни стражки са си родили
посчичан-ти между 1853 и 1855. За-
останаха само една част отъ гъби
и извънки, ище си употребятъ да
поддържатъ редовини-ти войска. Ето за-
ко народна-ти стражка е повиши се-
ла, не е Императорско проглъщане,
съ единъ Сенаторски указъ, и
съчин-ти разноски че извънътъ отъ
Държавно-то скриване. За да о-
правдятъ такива скриванности отъ
народна-ти стражки сега е нужна да
издадутъ въ войска, не да предадатъ
името и всички изложени са за 1876. Отъ
77,000 дладестъ и една години
новои, 192,000 дуди са си приели
въ военна служба, 43,000 са обя-
зани за несъспособни да слугуватъ, и
10,000 са си приемли да си оставятъ
съ способни. Отъ останали-ти
35,000 само 350,000 могатъ да си
използватъ като способни за служба. Ка-
то предположимъ че въ двъти прѣ-
именни години число-то на народна-ти
стражки отъ първый-ти класъ изгъ-
бватъ колкото въ 1876, ини напръ-
вично че насточто-то число на огиз кон-
це не са слагувани още въ войска

е е по-малко от единици милион. То е флагманският център за полеви танки от Ако числото приналежава на определен кавалерийски полк, които са уволнени от военни служби, пак се остават 500,000 расположени във военните бази на Държавата, като само 155,000 души от тях са настанидки, а другите 315,000 души остават да живеят в градовете и селата, за да са изпразнени, ако стигне нужда. От това станови място, че само едини част от тях настанидки, а другите са настаниди на военна нога. Още, от тази база са настанидки, а другите са настаниди, като са изпразнени, ако стигне нужда от тях.

еси, изъ С.-Петербургскаго губернатора на Таймыр, яко показать
шаманское — то значеніе, на склонѣ
мѣста къ Русско-го Правительство
зело за да допытъ войскъ-хъ си,
что имъ едно населеніе отъ 80,000
люди, и една правительственная
стемь независима отъ воли-хъ на
родъ-хъ. Русскѣ може да изведе на
ни-то поле колкото же войскъ,
како сако да имъ пары съ конто да
приготви и подырка. Ненишъ до-
бре, обаче, не съѣтвѣствовать съ
нимъ-хъ расходы.

Ний сми дължни да кажем и това. С.-Петербургската публика си съвсем вече от обезследдителното външение на Пътненски-тъ здочесты учкучки. Истини, сега малко са още че блескави побъди ще узвинчват насоку Руски-тъ оржий, и ний ся не лже за критическо-то по-известие на Руска-тъ войска в България. «Наши-та войска,» говорят

— Петербургчанъ-тѣ, «иши отпраѣлъ си
на Туркесъ войскы, които имѣлъ про-
тивъ ней отъ Разграда, отъ Пловдива,
отъ Ессы-Загара, които могътъ, ико
взятими вѣрѣніи не си землю брѣ-
жнѣшнѣ-тѣ да занягътъ гѣено сбог-
одѣніи-тѣ си една си друга и да имъ
подпадатъ извѣдѣль.» Но по това са-
то-времѧ, всички си види да е у-
пренъ че нужднѣ-тѣ вѣрѣніи ще си зе-
млю сполучо, и че бездѣлѣніе-тѣ,
то вѣдѣтъ отъ лѣбъ седицата наскъл
Руски-тѣ стига, ще биде кратка-
тинико вѣко прѣвращеніе бурѣ-
когато военни-тѣ дѣлѣстїи си по-
знати изново, Казанджъ-тѣ пакъ ще
задѣлъ «отворени си и уни на Рус-
ски-тѣ войскѣ.» Такова поне си види
въ общо-то уѣздѣніе въ С.-Петербур-
гъ.

ОШТИЧЕСКІЙ НОВИНЫ

ДЕННО-ТО ПОЛОЖЕНИЕ

и превратив в чисто-то на воиницы на сла-та, или на друга-та, страна, че може да сървии застийчно-то съ-
на воиница-та. Абестин въ онова
сън видял, че сън е бил да даде
богатство-са безъзгубка-са, а не
на сла-та, страна, възно че спомен
София пана яко бы да слуша да въз-
 Русь-тот от Шиньеск-ти приходъ,
шо и ги извади да са слърдато-
на основа-та, на своя-тъ способи-
на да съзиратъ сънно. Русь-тот
известяваше че тъ сън 98 чиновни-
ци, 27 драгомански, 14 конници раги-
ца и 14-ти на Шиньес.

и начавшийся за заграждения вспышками — в
издавливать сбоящиеся глыбы. Русско-
арктические побоища — это от Лузыка до
Белого моря, но тѣ въ Архангельске и не во-
зможны. Грубо говоря, въ Архангельске
никогда не занимали сбоящиеся глыбы. И
такъ съюзъ вскорѣ опадъе изъ
Архангельска на Турумъ-та, то есть съюзъ
ко инвеституціи. Русская
начинанія добры разбрить побоища
и та же извѣснія тѣльца съ тѣмъ
имѣетъ въ видѣ сбоящихъ глыбъ, съ
кою склоняются глыбами, съ коими
они издавливаютъ вспышки. Ако бы
изрубилъ сюда елань глыбъ бѣзъ при-
чины, да и вѣдь чѣмъ тѣ егоже злови-
ть, то сдѣлалъ бы тѣ егоже злови-
ть, ако бы изрубилъ съюзъ.
Ный не вѣзжанъ, тѣ не
приѣзжали до заграждений, да и
вспышки не сбоящиеся до сего съѣзда

ечъ отъ онова постои въобще си очакватъ отъ тѣхъ прѣмъ и нѣколько седимици. Съ то си че Туризъ до нѣкадъ щѣхъ постиномнива съ голямо уверство, но е свѣршавъ че тѣ щѣхъ дни да западатъ неспиратъ-послѣдъ Дунавъ и Бугъ ищо да не може да си дъвка на тѣхъ страни. Тури сутринъ чукали че прѣторски-та стражъ починала да пресътъ на Дунавъ, и кървотъ е че скоро ще почина и та, за всичкичъ болести.

УЧИЛИЩЕ ИСТВО-ТО НА ГЕРМАНИЯ

Гануло-то изложены от Голоса: «Германия е дължна и за интересите си да общине-то на гласната-тъ си има да стоне сама неутрална в Руско-Балтийска борба и да пристигне във Финландия, където ще има място във гази събития». Възглагат също, че Германия ще заеме място между Русия и Турция, Германия ще заеме място между Германия и Франция, между Германия и Италия и т.н. Също така съдържанието на Голоса е, че Америка ще възбужда сърдечни чувства във Финландия и във Финляндия ще се подгответа за съединение със Сърбия и Сърбия ще се възполчи на други Държави, които юде във Пруссия също приблизително възможност, да се извърши на нея възхва- съ и по-нататък. Къмтото и да рекат имена Германия, наричана съзованница на Германия в Русия.

Бывшие Неймюнг, это отвага на испытание чести из Голоса, назыв. История Германии днес не могла бы забыть о том вояже в 1870. Русские смеялись тогда бледногороды. Царь Александр потребил князя-то си за да развалил империя-то! Против таких попыток настаивал Голос, когда си такая прядоместная казна че увеличение-то на другу? Сын Германа, герцог Германия, требовал от Германии, чтоб венгерский вопрос разрешен-то на взаимной-то отважке до Черно моря. Но мы избавилим чеховски си от отважки на Руссии. Потом-то пряталася на Руссии, и за в бальде, с многою важко на. Но мы избавили римлянство, че Русь и наиродный-то си характер и во-инственно-то си положенье, естественно им была по-добре расположено ими-нико от колою о Англии и Австрии.

ДЖАРСКИЙ-ТЬ ПЕЧАТЬ И СЪРБІЯ.

предложение-то на Сербии. Министр, косто ще скажата вато пръв-
го на военни дѣлства от страна на
дѣлство-то против Турии, и тъмъ
Константина Адрианова да земо внуци-
щата да осуети това покушение. Хома
и че ако била Сорбия да земе участие въ
дѣла, въвличаше-то политика на Австро-
импирския съюз да е отсечена безძѣлстви-
е. Известно е, че Австро-импирският
император е предупредилъ Сорби-
я, дѣлства-то политика, и да не допу-
ти достойнѣст-то и слав-та на Нар-
од-та да си турят въ опасност отъ
ател-то поведение на измѣни-
ца въ залъ граници-тѣ ѝ. *Кезеъ Неле*
и Константина Адрианова да си заложи
подобие. Несъ Наполеон горчиво си оплак-
ва прѣщаденія-та политика на Вене-
ция, която е „Русия-тѣ,“ и
вътърьните конфликти въ империята, които
се спомняха да побийтъ отъ Азий
и Европа, и най-тиранически това! Опасностъ
по-излоzo и по-излоzo до насъ и въ
империята раздѣлъ въ дълбоките-си
основища Бадаудствието, и конфликт-
ищ-тѣ интереси на Османъ паша,
са надлежище че ще побѣди, запади
и за Турска-тѣ войници, които ужъ
са на бойното поле, и да си
вътърьните конфликти въ империята
да са отстранени, да се възстановятъ
дѣлства-то римско-тѣ императори
на Италия. Най си обаждахъ
императори Видеска да во складничатъ-
и на навес. Бадаудъ-то

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница са подала език на Четвъртица. Пълна-та за един година е един българ медеждие в половина, а за шестък месеца три четвърти от българи медеждие, съвсем и възможна са Турски тълпари (тулове) до гроба за глави. Сломеностопанстването трябва език да са предвидени и да са наведени възполни, за групи, съзапади или за попечителска памет (погреб). Турска, Никома, Преслава и Филипопол, на Радомирски и Умеренски Хан в Цариград. Известна са експонати от 2 гр. на ръба.

Брой 36.

Голина 2

ПАРИГРАДЪ. ЧЕТВЪРТЬКЪ. 8 СЕПТЕМВРИЙ 1877

«СЛАВНО-ТО ЕВАНГЕЛИЕ НА БЛАЖЕННАГО БОГА.»

2

Въ инициалъ-тѣ да членъ върху този
предлагатъ ний поклонъхи че Евангелие-
то Христово е славно, първо, защото
то е Божия сълвънія, и, второ, защото
тъкъ славъти отърица на членъ-тѣ
какъ могатъ тѣ да си избоязатъ вънчан-
ицата, смъртъ и да придобоязатъ вънчан-
жизнта. Нека сега да обяснимъ внима-
нието по съдъмъ да съвърши качествата-
на духовнъ-тѣ животъ отървътъ въ
Евангелие-то, и ний онове имена
са ублъдъти че Евангелие-то Христово
е славно благоговѣстъ отъ Благеншлага

3) *Луковий-тэживоста*, който ся откремілі в Евгеліі-тэ, даруваючы способъ на всяких коцо то прымаканіе. Евгеліе-тэ ёднастоецтво единніе прогаданіе на свободаъ за всячи коцо па роботы. Былокто аласт обозлеканіе па всячи коцо па робіт на грэхах-тэ. Колокто внимателю и не исціплюю това евгеліеское прогаданіе ніи не можеся да наўмыські в него шырокі дыр па десно-межах. Дух-тэ Божій не подавеніччаны за да гы заробі. Нойзіль жывота, който Дух-тэ да пача дзеяньі-тэ, с едині свыршеннемъ свободы живота.

Ивантина, Евангелие-то говори за спасъци и овони, но тъй спасъци и овони са си онбъни които ще бъдат наложени на човешките-тъ, но онбън от които то иска да ги ослободи. Но Истината, то излага единично тезко работещи и съвръх думи единично ужасяващи, но то създа нещо описано състремно-то до което ще докарал човешките-тъ, но жалко-то състремно от което то иска да ги избави. То по-трайващо ище от узниките-тъ служищи във коню тръба да извършият, нататък ужасяващи съмртъ които тръбоят да пръскат единично онбъни, които са подчиняването на гръбнак-тъ си състремно то ще ясно открият ужасято-то състремие на заборавените-тъ що да може чрезъ това да им открият величайшите Избавители и да ги склонят да приемат съзгодството спасение-то което то е пригответ от тях. Истината е че в това евангелско проявление на свободата са напират и никон условия; във сладъма ли от това че то не дава склоняващия способът на онбъни които да приемат? Евангелие-то инициат искажува от човешките-тъ да са съобразяват съзъм условия, но сладъма ли от това че то иска да са пръскани от единично видъ робство в други видъ? Ако това бъде инициатика така, тогава и не бихъ могъл да са раздавани като Апостол Павел, в сладъма-то свобода на чада-то Богом. Но истината е че Евангелие-то, чрезъ условия

та съ които го изнуждава - да съз-
брязват човечицъ - само прогла-
сва един друг вид рабство ? Този
изпълното търбова да съ рабин според
человекъ - то която съ напомня в Е-
вангелие - и на негативниятъ този
человекъ, на когато исчезнати тъзи
условия, на когато напомнятъ за тях
подътвърждаватъ истина - че Евангелие
Христово е назначено да избави
человекъ - отъ рабство и да има
друга съвременна свобода, защото
исчезнали тъзи условия съ потребност
за придобиването - и то за храняването
на свободата - тъ. Условия - то, доказа-
ват че Господ Наш не само да о-
свободи подданици - тъ съ от раб-
ство, но и да ги излез тъй добре, що
то не да нададе възможност на придо-
било състояние. Евангелие - то е
също не само занято то прилага
свобода на всички - тъ робие, но и за-
щото то налага такива условия за
всички които го приемат, щото тъ да
не загуби свободата - то когато вече
са придобили. Евангелие - то дарува
свобода на човечицъ - тъ, и позволява
им да я употребяват, да съ на-
слаждават съ нея, и да съ получават
от нея до болкото време могъщото, то,
обще, име извършения да не злоупо-
требяватъ този дара, защото чрезъ
такива злоупотребления стойността -
му идше да съ повреди, и може би
самиятъ тъ даръ сълъзъ съ да развали.
Благодатниятъ Бог, свобода - то, която
Евангелие - то дава, не е оня свобода
да искохти похоти и изнуждатъ. Еван-
гелие - то не прави човечицъ - тъ сво-
бодни да израстат и да покръщатъ
един друго. То не искъ позволява
да използватъ умовът съ с нечисти
мысли, сърдца - та съ с изиски извъ-
ршени и съ беззакония идни. То от-
крива че Господ никакъ означава
които тъ превръщатъ тези дадености
отъ Бога, щото да учиняватъ се-
бе съ да покръщатъ други - тъ и да
обеспечествятъ Бога. Съдът ли, обще,
отъ това че то не дава на човечицъ
тъ истинска свобода, но че ги подни-
нява на друг вид рабство ? Но, ини-
циилътъ. Ний самъ не съ счита за ти-
ражникъ, занято тъ ограничава любов-
ни - тъ съ чадъ тълъ што да не зло-
употребятъ даровете му. Никой башни
не съ счита за умствителъ, занячен
отъ сама - тъ съ любовъ къмъ чада -
тъ съ понятието го нарика. Ако Е-
вангелие - то честъ и да съ глътну-
трамъ, како погълнатъ му и да не
са разбръзгатъ добъръ, и върхътъ му
уединенъ да не съ огънятъ, то никакъ
си остава едно недовършено проглатене
на свободата, назначенъ за всички ко-
и съ въ рабство, и особено за всички
раби, съреще рабство - то на зълъ -
страсти. Това рабство става отъ дени-

на день, и от годин на годину, по-
текло и по-убытнено, и от него
ником простъ человечески слыши не-
ло за освободъ чловѣцъ-тъ.

Евангеліе-то на Іисуса Христа на-
чественіе въ славно-благоговѣ
на Божественіи Бога, запито по откры-
тию Святаго, коіго ще освободи-
лъ-ти отъ зла-тъ въ сущности и на-
клонности, и не ѿѣ уставшо въ съ-
вирѣщеніи свободъ, тѣлъ тиго ѿѣ не ѿ-
ско вече да варни онка костя съ ло-
жемъ, но напротивъ же прѣме на драго-
съдце съвирѣщеніи зажакъ Божій.

Читате, Богъ ти приѣдага въ Е-
вангеліе-то съвирѣщеніи свободъ. Той
съ готовъ по дѣлѣ Духа Святаго,
коіго ще ти освободи отъ робѣтъ-
ти на всички-тъ злъ желанія. Пріимѣн-
и този Божественъ, освободителъ!

Молни ми лу съ ежедневно да ти о-
свободи отъ всички-тъ разрушители
стражи? Ако това е такъ, готовъ ти
можемъ да съ увѣрши че Богъ вече
съ начальни дѣло-ти на твоето осво-
бождение, което съ врѣме той ѿѣ у-
съвѣдомилъ.

ХРИСТИАНСКИЙ-ТЪ ХАРАКТЕРЪ НА ЛАМАРТИНА

сърдце съ ся изразили чрезъ устни-тѣ на този пъсноноецъ. Азъ не могъ да прочитаамъ Хоратія и Пиндара слѣдъ като прочетяхъ единъ отъ неговы-тѣ исадии!»

Такълько е спасиеній-тъ духъ които проприка въсички-тъ му серозни съчиненія, по които май-най-съзва наяву въ спасиеній-то му за великий-тъ Искупител — Иисуса Христа. Когато постъпилъ Иерусалимъ, той казалъ такъ: „Азъ не искамъ вѣсто-го да извѣшта въ землята на всички-тъ човѣкъ, или възелъ възле поетъ; но по вѣстъ ищо-го да вѣсто извѣши на човѣкъ Человѣкъ на човѣкъ-тъ. Божественій-тъ човѣкъ, Вызовано-го Божествомъ, чий съдъ азъ отънешъ да почетъ на самъ-тъ човѣкъ които са го воспили, на самъ-тъ могълъ по които са съвиралъ до поучавъ, на самъ-тъ камене на които е приложено да лежи главъ-тъ. Отъ това ищо, къто ишълъ поди-гра на тънькотъ-та, на сиромашната-та и на ижестькъ-то, съ подигъ единъ човѣкъ, или велики-тъ, или пръвъ-стенни-тъ, или добродѣтелни-тъ отъ всички-тъ човѣкъ.

— Ведиши като посъдихъ под съл-
по от останалите ти маслини дар-
вата в Георгийския храм Липитрия,
“азъ си затворихъ он-тъ и спусти-
хъ почвата до маслини, за онзи ион,
надвършоно то на изображенето то на че-
ловешкия ръдъ, когато Боже-
ствният тъ Господинъ си наследи до-
лно горната тъ чаша, пради да го
убийат човешкъ като възпътат-
дение на небесно-го по вселене. Азъ
попечахъ сърце-то си възкаля да съ-
надило имене от спасене-то, което
той дойде да искупи за съвѣтъ съ

также гольмицы.»
Ты спросил с якою поклоню на Иисуса
Христа на-любимый! тогоды по-
ест на Франции, когда подиа́ркъ ико-
номъ сплочи у къщѣ възвѣстя-
на краснорѣбрею скъ и като вѣти, и да
вѣдѣлъ надъ умовъ скъ на Френсемъ-
и паролъ и на Парижскѣй тѣ сбояніи.
Золеніе Богу тобъ казалъ : « Моли-
тво-та въ спасеніи то дыханіе на-
человѣка, което Адамовѣ-тъ синовъ
скъ предаванъ скъ родствѣннѣи и съ
скѣрѣннѣи отъ рода по рода до насъ.
Молитва-те не въ нѣцѣ измѣнило отъ
человѣка-ти, но та въ епопеи народы
широкъ вѣльзаніи и скъ первѣ-
радостъ членовѣческо скъ садре; иши
да къзевъ скъ други души, человѣк-
и съ родомъ да си моли Богу и да го-

Число-то на Христіанъ-тѣ въ Кытай
е сего шесть пыти по-гольмо отъ кол-
кото бывше прѣди 10 годинамъ.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всяка Четвъртка. Дължна за една година е едно бъло медале и колонка, а за шестъ лъстци при четвъртина она бъло медале; за всички при четвъртина Турска табака (булово) 60 гроша за година. Спомоществователният пръбъ е склонъ за предплатника и да са запечатана въ колона, въ група, съ скоби или съ помощта на табака (булово) Турска, Имски, Руски или Француски, да Редакторъ на Умерикански Ландън Цариградъ.

Број 37.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 15 СЕПТЕМВРИ 1877.

«СЛАВНО-ТО ЕВАНГЕЛЕ НА БЛАЖЕИНА ГОБА.»

4.

Въ никакънъ-тъ си членъ върху този прѣдѣлъ показвамъ че Евангеліе-Христово е славно, защото то дава свободъ на всички-тъ угнетени конто искренни го прѣимъ; но славата му ще биде още по-голяма когато разглаголи канава е свободна-тъ които то дава на членъ-тъ.

Въ съвѣтъ-тъ има много прѣимъ ини относително до свободъ-тъ. Человѣцъ-тъ често сбързва и отдава похвала на онова, което никога не заслугува да е наречена свобода. Тъ често уважава сама-тъ дума свобода, като та да иниши нѣкакъ тайнственна сила чрезъ които членъ-тъ можатъ да си прѣобърнатъ и да си възвърнатъ. Въ име-то на свободъ-тъ та тѣскатъ да искатъ да са освободитъ отъ всѣ видъ-зиданіе, да унищожатъ членъ-тъ и да си свободни да върнатъ къвътъ щата. Споредъ тъхно-то мнѣніе, свободъ-тъ състои въ томъ, че всѣдъ-тъ е свободенъ да прими къвътъ ище, безъ да пита дали онова чисто иска е право или крамъ. Евангеліе-Христово не прави членъ-тъ пощуримъ. То не счита беззаконието-то сочиненіе за истинна свобода; то не възижда една свободъ безъ земъ конто си наслаждаватъ съ нея. Евангеліе-Христово не прѣдлага да съ-свободи всички-тъ членъ-тъ, но само онзи които то прѣнотяга тъ щото тъ да бъдатъ достойни за свободъ-тъ. Може ли Евангеліе-тъ съ-свистъ гляди въ томъ, че то прѣдлага тъ да прѣброяи свободъ-тъ, гри-но-то и растягно-то егестство на членъ-тъ, което да може безземено да имъ сътвори прѣимъ-то на свободъ-тъ. Може ли Евангеліе-тъ съ-свистъ да извирни това? Възможно ли е членъ-тъ, които толкова обмъръчи себъ си, конто толкова прѣдлага на съвѣтъ-тъ съ удоволствие, можатъ гълъ да си прѣброяи чистъ членъ-тъ любовъ къмъ Бога и къмъ по-добъ-тъ имъ да въздържатъ сърдца-тъ имъ? Възможно ли е да си въздържатъ сърдца-тъ имъ толкова чиста и слина любовъ, чисто да може та възрастностъ наше да сътвори членъ-тъ жълъ, да искорени изъ сърдца-тъ имъ всички-тъ низки намѣрения, и да въздържи, да о-чести и да облагороди членъ-тъ на-животъ? Само-тъ надѣда че такова прѣимъ прѣброяиеніе е изложено и тъко възможенъ е да прѣдаде членъ-тъ да прѣдъстави и тѣ себъ си съ любовъ на него и таќи да станватъ на-слаждани на въчешъ животъ и съвършъенна свобода.

Евангеліе-то съ Божи съблъсъти, и тъкъ съблъсъти съз за да открие на членъ-тъ славни-тъ жълъ които Богъ прѣдлага на имъ подъръ, съвършъ-тъ любовъ къмъ които той иска да въздържи и да развие въ тѣхъ, и съвършъ-тъ свобода съ които той же-де ги извъзъ и да ги увѣчавъ. То открие Богъ любовъ-тъ — Бога Отца, Сина и Святаго Духа; отъ които два съблъсъти на съвѣтъ-тъ, Сънъ-тъ къто дава животъ, и Духъ Святаго къто дава свободъ; Бога, — Отца, Сина и Святаго Духа, — които отъ любовъ дада себе си на членъ-тъ, за да прѣдъстави и тѣ себъ си съ любовъ на него и таќи да станватъ на-слаждани на въчешъ животъ и съвършъенна свобода.

Такова откровеніе не е ли пакънинъ ли съ извършилъ сърдца-тъ на съвѣтъ?

Членъ-тъ си членъ на съвѣтъ, които възлади на причини на съвѣтъ неправедни желания и низки намѣрения, и които си гнусатъ отъ себе си по причини на нравственост-тъ си не-достатъ; и то е още по-сложно засега че открытия средства-тъ чрезъ този прѣимъ прѣброяиеніе можатъ да ставатъ. Евангеліе-то, за да въздържи и да създаде членъ-тъ членъ-любовъ и да създаде членъ-тъ членъ-любовъ, открие имъ Бога на любовта-тъ. Отъ Отецъ, които толко-тъ извъзъ съвѣтъ-тъ които има единороди-тъ си Сина, за да не погъл-тъ имъ които върши въ него, но да имъ животъ ищентъ. То открие Сынъ-тъ които толко-тъ извъзъ членъ-человѣцъ-тъ които прѣдъстави себе си на съмътъ, да могатъ тъ да прѣобрѣтатъ животъ-тъ. Отъ Отецъ членъ-тъ да прѣобрѣтатъ да размножаватъ за любовъ-тъ членъ-тъ членъ-человѣцъ-тъ не могатъ да размножаватъ за любовъ-тъ членъ-тъ членъ-человѣцъ-тъ и извъзъ-тъ на свое-то съ самолюбие-тъ не могатъ да прѣмъти искренни оногъ които да си откликъ на тѣхъ-тъ думи, безъ да си въздържатъ сърдца-тъ имъ искренна любовъ къмъ него. Тъ не могатъ да бъдатъ на него-то ученици бѣзъ да си съзъни сърдца-тъ имъ една небесна любовъ къмъ всички онзи, за които Сынъ-тъ Божий пострада и умръ. Да, Евангеліе-то Иисусъ Христово е славно защото то открие на членъ-человѣцъ-тъ Бога на любовта-тъ, и чрезъ това откровеніе, съ помощъ-тъ на Духа Святаго, то въздържи и разливъ съвършъенна любовъ въ сърдца-тъ имъ конто го-прѣимъ, и тѣ ги приготвя за съвършъенна свобода.

Евангеліе-то съ Божи съблъсъти, и тъкъ съблъсъти съз за да открие на членъ-тъ славни-тъ жълъ които Богъ прѣдлага на имъ подъръ, съвършъ-тъ любовъ къмъ които той иска да въздържи и да развие въ тѣхъ, и съвършъ-тъ свобода съ които той же-де ги извъзъ и да ги увѣчавъ. То открие Богъ любовъ-тъ — Бога Отца, Сина и Святаго Духа; отъ които два съблъсъти на съвѣтъ-тъ, Сънъ-тъ къто дава животъ, и Духъ Святаго къто дава свободъ; Бога, — Отца, Сина и Святаго Духа, — които отъ любовъ дада себе си на членъ-тъ, за да прѣдъстави и тѣ себъ си съ любовъ на него и таќи да станватъ на-слаждани на въчешъ животъ и съвършъенна свобода.

Такова откровеніе не е ли пакънинъ ли съ извършилъ сърдца-тъ на съвѣтъ?

Членъ-тъ, Богъ Отецъ съз Сынъ-

тъ си да упре за тебъ; Сынъ-тъ е видъ-тъ животъ-тъ си за тебе, и Духъ Святаго членъ да въздържи и развие та-запъти любовъ въ тебе които ти ги имашъ съ родите да си посвятатъ на него-то Отецъ иви ли любовъ-тъ Божия къмъ тебе? Прѣмъши-тъ ли съ съмрение и благородство оногъ които иска да извирни за тебе? Прѣмъши-тъ ли сърдцето си немъ, като го любишъ, поче отъ всѣо друго ишно, и като посвятатъ на него-то слъдъ-възъ всяко каквото ишнъ? Ако съ съмрение да си съзъни за тебе, тогава ти можешъ да извирни, както направи Ап. Павелъ, Сынъ-тъ Евангеліе на Благоденни-тъ Бога.»

Нанишъ-тъ по които християнъ-тъ тръбва да участь и да употреби-тъ тръбъ МОНСЕЕВЪ-ТЪ ЗАКОНЪ.

III.

Благочестивъ-тъ Данъциъ възгласи-тъ Законъ-тъ Господинъ съ непочитъ на възраста душа-тъ. Явно съ че за да може законъ-тъ да имъ искъвъ полезъ на извъзъ възраста душа-тъ, тъ тръбва да си изучава и да си тури въ дѣлъ-тъ. Но тъкъ приличи на парни-тъ то на слушателъ-тъ си не съзъни камъ съмъ-тъ изложе-нъ на тѣни сънинъ, но и къмъ заключъ-тъ които тъ тръбва да извъзъ отъ тѣхъ. Когато го почитатъ данъ блъзъко до извъзъ членъ-человѣцъ-тъ съз за къзъ-тъ да-е при-чина, той имъ отговори като ги по-въз-ти: «Не съмъ членъ, и къто го е сътворилъ въ начало, можко и жен-ско ги сътворилъ въ начало. Но тъкъ е: Данъ цъ-тъ не остана членъ-бонъ си и жълъ си, и не си прилагъ къмъ же-лъти си, и тѣе бъдатъ двата-тъ въ една пътъ.» (Мат. 19: 4, 5). И тогъ имъ отложи-тъ по извъзъ-тъ и да Възѣтъ: иако си прѣдѣстъ че той е единъ отъ тѣхъ; и какъ съмъ-тъ по назинъ-то на Бога съ онова които тъ придобъихъ отъ него-тъ за благо-то my отнесъ къмъ благочестивъ-тъ my прѣимъ, и отъ устро-то расказваніе на членъ-человѣцъ конто си бохъ отъ Бога; и тогава накъ си прѣдѣстъ че той е пригответъ чрезъ величъ-тъ чудесъ конто прѣдъ-захъ освобождение-то имъ отъ домъ-ти на работъ-то да принесе Богъ-тъ иль и да си слуша съ показано и покорю сърдце всички-тъ му за-възъ.

2. Тогава нека разбърди всѣко по-станови-е отъ: нека размълчи-възъ напримеръ-тъ и му и възъ по-въз-честивъ-тъ които бъ назинъ-то да си направи възъ народъ-тъ комуто тога си даде.

Земи напримъръ построи-възъ-то на склонъ-тъ. На Израилъ-тъ бъ ка-

сте ли членъ ни това, което стоя-Да-видъ, които оглаждъ, той и конто бъхъ съ него? (Лук. 6: 3), и тътъ той имъ напомни за благодетельство расположение-то които тъ беззумни питаихъ къмъ величъ-тъ си царъ и пророкъ Данъциъ за да имъ покаже че тъ тръбование да показватъ също-то благодетельство чещъ като обаждатъ пове-дение-то на него-тъ ученици.

Или е още съ постоянна молитва за Божи-тъ раковъдство и прости-възъ-тъ тръбъ да пригужва пропачитъ-то на всѣскъ част отъ Словото-то Богъ-зъ. Исполненъ-тъ съ сълъжение: «Отъ-въри очи-тъ и не гледай чудеса-тъ на твой-тъ законъ.» (Иис. 119: 15.)

На разгледаніе-то на въпросъ-тъ какъ може единъ Християнъ да са почува и да си ползува ий-много отъ Монсее-тъ Законъ, не е нуж-но да си забавлямъ съ иконъ пра-възъвени истини и иученія конто си об-щи на него и на други-тъ части на Св. Писание. Ий съмнѣхъмъ за иконъ отъ тѣхъ възраста-тъ си членъ-человѣцъ-тъ и единъ-тъ и единствъ-то Божи-зъ, за него-тъ святотъ, праведность и и-мостъ, и за здравъ-тъ на гръбъ-тъ и пр. Цълъ-тъ сега е да побогори за особенъ-тъ постанови-е на Вѣтхъ-тъ Законъ.

1. Азъ че тѣзъбълъ царъ че Хри-стиянъ-тъ, които изучава петь-тъ кни-ги Монсее-тъ, тръбва да си стара-да по-стави себъ си колотъ възъмъно по-блъзъ до прѣто-то на Монсей тъ щото да си прѣстъдъ като че съ съмрение-то на онова величъ законодателъ. Когато остави на стрига, за прѣ-по-зъвъ-тъ откровеніе на по-въз-дълъ-ти проприи и оне по-блъзътъ-тъ съблъсъти на Евангеліе-то, нека си прѣ-стъдъ че той е между Израилъ-тъ които тъ извъзъ изъ Египетъ; нека си прѣстъдъ че той е единъ отъ тѣхъ; и какъ съмъ-тъ по назинъ-то на Бога съ онова които тъ придобъихъ отъ него-тъ за благо-то my отнесъ къмъ благочестивъ-тъ my прѣимъ, и отъ устро-то расказваніе на членъ-человѣцъ конто си бохъ отъ Бога; и тогава накъ си прѣстъдъ че той е пригответъ чрезъ величъ-тъ чудесъ конто прѣдъ-захъ освобождение-то имъ отъ домъ-ти на работъ-то да принесе Богъ-тъ иль и да си слуша съ показано и покорю сърдце всички-тъ му за-възъ.

2. Тогава нека разбърди всѣко по-станови-е отъ: нека размълчи-възъ напримеръ-тъ и му и възъ по-въз-честивъ-тъ които бъ назинъ-то да си направи възъ народъ-тъ комуто тога си даде.

Земи напримъръ построи-възъ-то на склонъ-тъ. На Израилъ-тъ бъ ка-

зано че Богът, тъхн-тъ Творец, е велик и славен Духъ, когото съмъти он не можат да видят, и бъл запретено да не правят никакво подобие на този велики Духъ. Но пак ик си запомида да помага за построение-то на един хилдец от това велико, също и нинеди Същество. Това хиление требащо да е движени скъпъ, както и всички-тъ хиления въ Израиль бълъ тогава, и за няколко години по-надълъ, движени шатри. Но то требащо да е много по-скъпо и по-великолично от онова което койдасъ Израиелите били помислили че е прилично за човешко хиление. То требащо да си украси съзът и драгоценни камъни и с икусни рако-дълъ, и повечето от седлове-тъ за употребление в него требащо да си от най-чисто тъ.

Тези скъпи требащо да има дворъ ико юко да си събъртъ болгослужител-тъ, и вътъръ на юко да си приноситъ жертвъ предъ очи-тъ на людие-тъ. Главата сграда състоящо отъ дъв части: възникнала-съя наричана Същта, вътъръ на юко наричана на бълъши да листъ, и съмъти свещеници-тъ конътъ бълъ отдельни и посватени да извиршатъ особни служби; а възрешна-та част са наричани Съветъ Същата, вътъръ и общи-тъ свещеници-тъ на бълъши да извиршатъ наричани на само Велики-тъ Същеници, които възможе вътъ съмъти съмъти възможе вътъ годинки-тъ за да прими умъстености за гър-хове-тъ на людие-тъ. Вътъм възреш-но свещенице по требащо да си ту-риятъ никакви изображения или подобия на имендимъ Богъ, но само ини-съ-стътъ иниа побърни вътъ Израиевъ-тъ съмъти, особено когато вътъ вътъ бълъ ичи-тъ на контъ десетъ-тъ запомида бълъ написана съзъ Божи-тъ рабка. Върхъ когато-тъ иниа да си поставятъ символически кръстъ хе-руации, и Богъ си обича да отъ тъни-тъ възрешни-та сътъ на свещенице-тъ тои ци-на отговори на велики-тъ свещеници когато тои би дошелъ отъ стрън-тъ на людие-тъ за да пътъ Господъ си ибъ. И по тъзи причини Съветъ Същата са наричани и даури-ти или пророчище.

Како можеше единъ благочестивъ Израиелъ да си научи отъ раз-глаголи-ти до Съмъни-тъ? Иней от-говаряи върхотъ:

1. Той иниа за заклонъ че е дълженъ да си покланя Богу редовно.

2. Той иниа за усъдъ че имъ голямо расторжение между Бога и чове-ци-тъ и колко важно е за граници-тъ да си приближаватъ при сватаго и беконченного Бога.

3. При всяко това, той иниа да разбере че Богъ назовава на чове-ци-тъ и ги настраряда да си прибли-жаватъ при него, и още, че той е про-миналъ средства-тъ чрезъ юко тъ мокатъ да привлече това.

4. Той иниа да си убъди че е дълженъ да си приближава при Бога съзъ внимани и благоговий.

Посълъ ще поговоряи за други по-становки на вътъмъти-ти законъ.

Они икои слуги Богу на-съмъ, както и ириль търе, може да си у-върши, че той е добросъвестенъ и чес-тъ Християни.

ТИЕРЪ

Малко човеци са занимавали по-высокото положение вътъ Европейски-тъ дълголичностъ отъ юкою Тиеръ, до контътъ си знатъ наци-тъ са е реди-ти вътъ Марсълъ на 1797. Родите-тъ му не са били отъ първъ-разредъ на общество-тъ, и той си възприеши чрезъ иниа помощни при-работи чрезъ вълни-ти на нарица и. Той особено училъ законодавие, и на 20-ти си година минувала като законодавецъ — агеокътъ. Тогава той си придалъ на политичесъ борба съко си занимавали политици-тъ. Такова би него-то положение вътъ 1829, когато Бурбонъ-ти династия, имена Карлъ X, си възнула вътъ съзъти-ти на юко борба съ защитни-ти на Громотъ-ти. Тиеръ си съ-едини си иниа свои прътени съко тои по-найкъ издава Националъ, едно списание чрезъ което той употреби вътъ си съмъти вътъ си възстановка на Кон-ституционъ-ти свободъ. Той, за-дължи си другъ по-способности отъ иниа оно-то време, постоянно работешъ сърцо царекъ-ти пръмъщество, които и по-посълъ причинихъ ужасъ-ти Революция. Но, вътъ съмъти тои, той си стараешъ да въздуши юко на не правъ езбъстъ, като мыслешъ че по този начинъ не би ималъ борба спомогъ.

Той е държалъ много високи чиновъ и възможиши много важни служби: разни-ти политичесъ борбъ вътъ Франци. Прѣзъ Октомври, на 1832, той стъкъ Министъръ на Вътрешнъ-ти дъла, и спомни да по-запечати езбъстъ вътъ Лонъ и друго на Парижъ безъ много пръвъзитъ. Той държалъ този чин до 1863, конто достигна вътъ на честолюбие-то си като бълъ назначенъ Прѣд-столъ на царскъ-ти Съветъ. Но по-найкъ Лудвигъ Филипъ иниа да вър-ши всичко по своему, Тиеръ си съ-остави-ти. Подири той пакъ пакъ запомида нарица-ти на людие-тъ за да пътъ Господъ си ибъ. И по тъзи причини Съветъ Същата са наричани и даури-ти или пророчище.

Како можеше единъ благочестивъ

и всичка интригуване противъ Ан-глия и противъ Австрия.

Когато избухъ Революция-ти, Тиеръ си обѣзъ като народенъ стражаръ и ходешъ съ пушка-ти си вътъ уни-формъ на Парижъ да пази тишинъ-ти. Той си призна, звездо си Г. Оделонъ Бар-то, да си потруди да спасиши Марсъръ-ти, но призыва-ти са на-прави много ясно. До това крътическо време той много си стараешъ за извън-ти на портьъ-ти: затона той съмъти два книга, на една-ти, за-главие-то бълъ «Преза-ти на Прим-жестели-ти», и на друга-ти, «Ко-мунъ-ти-ти», и вътъ сино-противостояние на Комунъ-ти и на Со-циалъ-ти. Забължъвашъ е че като до това време ти противостояние на Князъ Лудвигъ Наполеонъ, които си стараешъ за стране на Прѣдстолъ на Републикъ-ти, сега той гласонайде за него. Ако и да не би революционъ съдържъ, да прѣзъ революция-ти, и зо и да не бъшъ католикъ, той раз-ботешъ противъ революционъ-ти за да си подължи съдътъ че вътъ на Парижъ-ти, като считашъ това една не-обходимостъ да Френски-ти интереси и да Европейски-ти мира. На 1850 той стъкъ силенъ противникъ на А. Наполеонъ, и на 1851 би затворенъ заедно съ други противници на извъ-датъ, но насърко си освободи отъ затворъ-ти и си испрати вътъ задъ Рейнъ. Прѣзъ Августъ на 1852 той припозиление да си върне вътъ Парижъ, но не бъшъ свободенъ да възстане вътъ политическо-то покрище на Ноември на 1860, когато си състъкъши и одобрихъ по-свободни законъ за Държавъ-ти.

Като ножъвани-ти този прочутъ дългомъ за услугы-ти му на Франци, и за любовъ-ти юко юко показа къмъ съмъти си народъ, живо и си не по-можешъ да го възхъли и за единъ об-що че човеци-ти. Той възлюби съ по-известъ прилежание и отъличително расположение къмъ Италия-ти, къмъ Германия-ти и къмъ иниа други на-родъ. Той ожаждашъ правителство-ти си занятие до занятие Мексико на Америка, но той съмъти съмъти за извън-ти то съмъти бездействие противъ Италия, и Германия, и той запомида-ти на Германия-ти вътъ и на Италия-ти да си следи-ти и да състъкъши съмъти народъ. Години-ти съмъти на тъзи по-разни начинъ. Първо, то е пок-ръчествало лихъ-ти на дългъ-ти и акции-ти на иниа отъ жезъвани-ти, които тъзи посъдъ-ти съмъти си из-двали. Години-ти съмъти на тъзи по-разни начинъ, когато Руско-то Прави-тельство, които Руско-то Прави-тельство си задължава да инишии, съ, безъ съмъни, доста голяма, ако по-истинищъ плащандъ-ти на тъзи и да си неизчезнатъ. Вънчана-ти съмъти съмъти съмъти за тъзи чинъ на 1874 е бълъ 5,065,816 рубли, или около 637,000 лв., и вътъ тои количест-во и да не изобилува иниа, малко, пакъ на 1873 не са съмъти по-често на 1,436,000 лв. и вътъ на 1872 са съмъти само 1,910,000 лв. Това е единъ неизчезнатъ количестъ за Руско-то съръвие; но при това Руско-то Правителство е приплатило отъ до-ходъ-ти си на жезъвани-ти по други начинъ освенъ подъ видъ на по-различностъ. Тъзи приплати извъ-лизахъ на 1874 на 11,500,000 лв. арии. По този начинъ Държава-ти запомида на жезъвани-ти до краи-ти на 1874 л. 28,000,000 лв. арии. До тъзи степенъ иниа положение като извън-ти не е стояло до сега той-кои неизчезнатъ. Иниа-ти поръч-качества, като видяхъ, не съмъти съмъти вътъ иниа затруднение. Уни-и съмъти дълъги да възхъли, обиче, че по-нато-ти иниа, вътъ тъзи система съмъти извън-ти тъзи, че не били само тъко които иниа да си борба. Комунистъ-ти страно занаятия-ти благосъстоимъ-ти на Франци, и той употреби всич-ко-ти съмъти за установление-то на поръчъ-ти вътъ за отечество-то си. При всички-ти вътъ трети борбъ и жъл-тотъ, Тиеръ тъль управление дъла-ти на дългъ-ти съмъти че този може да испла-ти огромни-ти наложи на Германци-ти. На 1873 той билъ спасенъ отъ Прѣдстолъ-ти, и съдъ онова време ти занимавашъ почетно съ кинийкъ-ти. Вънчана-ти Френси, даже и голямъ-ти му неприятелъ, при-знавашъ че той е направилъ толъки усъти на отечество-то икъ.

ко-ти съмъти за установление-то на поръчъ-ти вътъ за отечество-то си.

При всички-ти вътъ трети борбъ и жъл-тотъ, Тиеръ тъль управление дъла-ти на дългъ-ти съмъти че този може да испла-ти огромни-ти наложи на Германци-ти. На 1873 той билъ спасенъ отъ Прѣдстолъ-ти, и съдъ онова време ти занимавашъ почетно съ кинийкъ-ти. Вънчана-ти Френси, даже и голямъ-ти му неприятелъ, при-знавашъ че той е направилъ толъки усъти на отечество-то икъ.

ФИНАНСИЯНО-ТО ИЗЛОЖЕНИЕ

на
РУСКЪ-ТИ ДЪРЖАВЪ.

3.

Икъ са разглеждатъ сега системъ-ти на Руски-ти жезъвани и единъценно-то отношение на Правителство-ти къмъ иниа. Вътъ краи-ти на Декември, 1874, вътъ Русия е извъ-лио 16,935 герда (поече отъ 10,000 лв.) жълъти пачки, или 2,000 герда по-често отъ юко на краи-ти на прѣд-дина-ти години, и всички-ти до-ходъ-ти отъ жезъвани-ти вътъ 1874 до-стъгъл до 17,660,000 лв. арии (око-то дълъгъ-ти трети отъ тъхи получени за приносъ-ти на стока), отъ които като извън-ти разночинъ-ти за рабо-те-ти на жезъвани-ти пачки, ср. 11, 88,000 лв. арии, остава единъ чистъ доходъ отъ 6,578,000 лв. арии. Разно-чинъ-ти за рабо-те-ти на жезъвани-ти са тълъръ-ти голъми, ср. 63 на сто-ти на всички-ти иниа доходъ, но това не е чудо, защото Германия е единствена страна която отъ съмъти да си разработи. Не е европейско че, ако Руско-то Прави-тельство и да е вътъ много капит-ти вътъ тъзи жезъвани, то че падне иниа финансово затруднение. То инишии си интересъ-ти на тъхи много и по разни начинъ. Първо, то е пок-ръчествало лихъ-ти на дългъ-ти и акции-ти на иниа отъ жезъвани-ти, които тъзи посъдъ-ти съмъти си из-двали. Години-ти съмъти на тъзи по-разни начинъ, когато Руско-то Прави-тельство, които Руско-то Прави-тельство си задължава да инишии, съ, безъ съмъни, доста голяма, ако по-истинищъ плащандъ-ти на тъзи и да си неизчезнатъ. Вънчана-ти съмъти съмъти съмъти за тъзи чинъ на 1874 е бълъ 5,065,816 рубли, или около 637,000 лв., и вътъ тои количест-во и да не изобилува иниа, малко, пакъ на 1873 не са съмъти по-често на 1,436,000 лв. и вътъ на 1872 са съмъти само 1,910,000 лв. Това е единъ неизчезнатъ количестъ за Руско-то съръвие; но при това Руско-то Правителство е приплатило отъ до-ходъ-ти си на жезъвани-ти по други начинъ освенъ подъ видъ на по-различностъ. Тъзи приплати извъ-лизахъ на 1874 на 11,500,000 лв. арии. По този начинъ Държава-ти запомида на жезъвани-ти до краи-ти на 1874 л. 28,000,000 лв. арии. До тъзи степенъ иниа положение като извън-ти не е стояло до сега той-кои неизчезнатъ. Иниа-ти поръч-качества, като видяхъ, не съмъти съмъти вътъ иниа затруднение. Уни-и съмъти дълъги да възхъли, обиче, че по-нато-ти иниа, вътъ тъзи система съмъти извън-ти тъзи, че не били само тъко които иниа да си борба. Комунистъ-ти страно занаятия-ти благосъстоимъ-ти на Франци, и той употреби всич-ко-ти съмъти за установление-то на поръчъ-ти вътъ за отечество-то си.

тъло-то да си види гладко и обло. И кожа-то извирни търъд външ слъж-
бък въ това отношение. Беши сиа-
ло-то щиче да съмъсъ отврати-
телно. Осъди това кожа-ти служи-
ла покървяв дѣлѣтъ конто постоин-
но са виршът вътъръ въ тъло-ти. Единътъ френски писателъ кази: «Ний
не шѣхъ да смѣхъ да си подвижки,
ако да мозъмъ да гледамъ блине-
то на съдъре-ти и, обрати-ти то на
крылья-ти, съглътъ и распушчи-
ти то на дробе-ти и, бѣзчленен-
ни-ти дѣлѣтъ на юнчи-ти и, спаси-
телъ-ти нареди на тълъни-ти
и грамътъ и съледе, отъ редовно-то
дѣлѣтъ на конто запши животъ-
ти ип.»

Хубостъ-ти, съ които повечето отъ
личини-ти види животъ си украсе-
ни, е много достойнѣлътъ. Колко
хубъвъ са пера-ти на птичи-ти,
кожи-ти на зъброве-ти, лусни-ти на
риби-ти, блъскъ-ти на повечето насъ-
коми.

Когато погледнемъ на съвѣтъ-ти и на
личини-ти на мицъ конто задолови-
вать чувства-ти и, ние имамъ право
да заключимъ че той въ това съ стапъл-
ватъ като тъй случаенъ, но че Ония, които
е създадътъ човѣкъ-ти и го е на-
дарили съ чувства. Той съпътъ-ти е съ-
творилъ и съвѣтъ-ти, и направилъ го е
сгоденъ за спокойствието и то наслажде-
нието на човѣкъ-ти. Понеже това
е такъ, човѣкъ-ти трбъва съ благо-
даръвъ сърдъца да си наслаждаватъ съ
хубостъ-ти на естественъ-ти съвѣтъ,
и искренно да си посвящатъ на слъж-
ба-ти на Оногътъ които го е обес-
пилъ съ тъмни безънни дарове.

Най-посл., най образи-ти внимани-
е по читателъ-ти на лъбъвъ икона-
чия конто са срѣщатъ въ общъ-ти,
направи на тъло-ти. Тъйътъ искаженъ
ставъ тамъ и самъ замътъ ина-
нуждъ отъ тѣхъ, и отъ това е явно
че тъй не са стояли случаенъ, но скъ-
блии назначени за особени цѣли отъ
Създателъ-ти.

1) Всички-ти кости на тъло-то са
покрити съ единъ веществъ, което са
паричка костна кожа, осъбъвъ забъи-
ти, конто са покрити съ единъ корово въ-
щество наречено забъна гълъч. Зашо
забъи-ти не са покрити съ подобна,
кожа е явно. Костна-ти кожа, съ комъ-
пъти външи-ти други кости са покрити,
е много лъбъвъ и чувствително, защото
ако забъи-ти да бѫхъ покрити
съ него, хора-ти щѣхъ да стридатъ
и когато го употребятъ. Забъи-
ти са притвори тоно съ гълъчъ по-
криватъ, къватъ бѣше нуцика за слъж-
ба-ти, които тъй са назначени да
варятъ.

2) Всички-ти части на тъло-то са
покрити съ кожа-ти, осъбъвъ постъ-
ти, и всякой които разгледа внимателно
прѣстъ-ти съ ще видъ колко
големи постъ-ти заставятъ кожа-ти.

Ако кожа-ти да бѫе стъпала само
чрезъ бедълътъ дѣлѣтъ на есте-
ственъ-ти законы, то щиче, тогава,
да са пристрои по всичко-то гъло, безъ
да са лишили място отъ него. Ако
постъ-ти съ ще покажатъ случаенъ-
но, че щихъ да са покънати и на други
места по гъло-то. Това не е тъка,
но напротивъ, постъ-ти съ извирватъ
тъка и само тъка-ти дѣлъ ина нужда отъ
тѣхъ.

3) Всички-ти жизнени оргаии на
тъло-то осъбъвъ мозъкъ-ти съ включе-
ни въ цини. Сърдце-то, бъмы-ти

дробъ, черни-ти дробъ, стомахъ-ти
и черва-ти са създадъти въ складъ
на извирени отъ меси вещества. Зашо
не са държанъ съ мозъкъ-ти въ единъ
създадъти направени отъ подобни веще-
ства? Има добра причина за това:
нозъкъ-ти съ тълъзъ и слезъ и тълъзъ
необходимъ за животъ, чието и на-
до глъбъма нужда да са запазени съ
собенъ грижа, и за това той са дър-
жатъ въ единъ създадъ отъ яки кости,
които съ тъкъ точно слъзомъ са съ
другъ, точно образуватъ единъ яко ко-
стно ковчегъ; и когато разгададъ то-
ва ковчегъ извѣжътъ на нини-ти
честии-ти нареди на тълъни-ти
на склажъ-ти на мозъкъ, и по този
мъдътъ начинъ то го държатъ тъло-то
на мъдътъ му и добре го пазятъ, тоже,
отъ уадър.

Много достойно за забълѣването е
че въ инвиръ-ти на човѣческо-то
тѣло именъ мадри законъ щобъ си
сълзятуватъ; но иконо когато обично-
дѣлѣтъ на тълъ обица законъ щаде
различна способностъ и то благо-
стостояніе-ти на човѣкъ, тъкмо-то дѣлѣтъ
съ спира и други нареди-ти съз-
даватъ. Какво по-силно доказателство
може да бъде че тъла-ти ни са дълъ
на единъ мадри Творецъ, които ги е
назначили за наин-то спокойствието и
благо-стостояніе.

ГЛАДЪ.

Може да е известътъ на икона отъ
читателъ-ти ни че отъ иконо мадса
насами Индия страда отъ страшенъ
гладъ. Такъвъ гладовъ са съзучатъ въ
Индия по-често сътъ, отъ колкото въ
прѣкинъ-ти тѣхъ. Тъкъ ставатъ по-
дълъ днѣ, не въдъ колкото трбъва,
и за това жътва-ти быва недостатъчна; а
зато-ти причина произходи отъ то-
го че пасътъ-ти са съ уважавано
отъ когато Индия поддължи подъ
Английско-то управление, и за това не-
що гладътъ създратъ отъ гладъ
вече отъ колкото напрѣдъ.

Споредъ най-послѣдни-ти съвѣтъ-
ни Индия, дължъ да е вълъдъ
на идъя наядка че жътви че съ-
стъдъ на вълъдъ на иконо мадса
се застризватъ вече отъ гладъ-ти,
зато-тъмъ е вълъдъ дълъ, и на-
съверни-ти области и областъ-ти
Раджастанъ може да страдатъ отъ него,
и когато Индия обиди че вече
нѣтъ-ти хѣтъ-ти страданія. Ония о-
блести, които търпятъ гладъ-ти, съ-
дѣлъ пакъ по-голями отъ Англия, и
народосълени-то имъ вълъдъ на
25,000,000 души. Девътъ десети отъ
оници людъ не прилагатъ никакви и-
мущества и зависятъ за животъ-ти съ
събъсъ отъ жътва-ти. Когато жътва-ти
не стапатъ и пасътъ-ти на човѣчесъ-
ти, които са пасъти съ жито, спа-
нътъ, тъй не ще иматъ никакъ съ
какъ да са поддържатъ. Въ Мадрасъ-ти
областъ 500,000 жители са покънели
отъ гладъ 1,750,000 сего прѣ-
матъ почиши отъ Правителство-то,
тъко че може да са увеличени на 20,
000,000. Тъзи е втората година на
гладъ-ти, и прѣзъ пасътъ-ти нещетъ
мицъса не ще има място за здено въ
областъ-ти, въ конто гладъ-ти въръ-
тина, нито даже гръбъ. Мачнотъ за ино-
воче повече са увеличени отъ конто прѣ-
съзинъ-то на хранъ по онзи областъ

е тъвърдъ мячно. Рѣкъ за плуване съ
корабъ не съдествува въ онзи зем-
и и въ по-голямъ-ти част икона жегъ-
зини. Храна-ти треба да са пра-
тични съ прости коли, но прида пра-
тични до назначено-то място во-
дите-ти извѣдатъ по чоти толкова колко-
тъгътъ. Осъди това, хора-ти съ
изменоидътъ защото са изложени на
ходъръ-ти и на други болести. Мисли
че наин-то 4,000,000 треба
безъ друго да ногатъ.

Английско-то правительство съ гръзъ
вещества да съзобръди народъ-ти отъ
този страшенъ бичъ. Прѣмѣста са че
наин-то 20,000,000 имъ са ири съ
необходимъ нужда за да си помогне
на народъ-ти; и за да сървъни тълъ
работа. Правителство-то земята грамади
ни количества. Англия е приброяла го-
дъжъ-ти си на Индия империя чрезъ
заповеди. Най-добро-то извѣждане
на иконо-то завоеваніе е било че то
може да управлява илюзия-ти Индийски
жители по-ужно отъ колкото туземни
клизовъ. Но този начинъ Англия е
зела на себе си единъ гълъбъ отвъдъ
границите и си прѣна сътъ самъ отъ
Англия е иконо, когато какахъ, не
мъже може да си обясни, безъ
да прави благоприятни предположе-
ния за себе, конто не прилага наин
правни. Съдествува и други
дължности-ти да извѣжатъ
най-дължностъ-ти на килимъ Индийски
народъ, колко скло и да станкатъ
нейни-ти дължности.

Подаръцъ-ти на Английски-ти на-
родъ за обикновение-то на страждущи-
тъ отъ гладъ-ти съзбъди на 3-ти
Септември на 164,000 им. лари. То-
ва количества са събрало въ постъ-
ние на три седмици и онце са събъ-
ратъ велика помощъ.

Отъ съдузъ-ти че гладъ-ти прѣдолива и
на Бразилии:

Извѣждане отъ единъ денешъ на Ан-
глийски-ти посланикъ въ Бразилии:
Извѣждане отъ Сесаръ, Папуи и
Рио Гранде на Корте по наин-ти членъ-
ни. Казавъ че икона съ умъръ отъ
гладъ, и едно население отъ 200,000
жители е изложено на сълъзомъ из-
подъ ногъ. Съдѣлъ-ти отъ илюзия-ти
прѣстъ извѣждане че тъкъ съ прѣ-
стъ съ уважъти отъ гладъ, бѣже-
ници, които пристигатъ отъ областъ-ти,
да търсятъ хранъ и средства да пра-
ниятъ въ иконо по-благодетъчни
дължности. Дължности на иконо жътва-ти
и на иконо-то гори и плавни.
Въстани-ти прѣлагатъ че икона-ти
гоходи на областъ-ти са извѣжди.

Тоъмъ отъ 5-ти този каза: Камъ-
бълъ начелъ видъ икона да прѣстъ-
да имъ-ти пасъти въ тѣзи дни, ако
да може икона зрителъ да си из-
вѣжди достъ высоко надъ неинъ, тъкъ
щото да види съ единъ поглътъ чи-
то полумиръ и да винике въ всичко чо-
зъ съзиданъ по него! Отъ земя-ти, конто
първо са освѣдъни отъ сълъзени-ти
лучи, до онзи, дѣлъ тъкъ най-посл.
изчезватъ, тъкъ щиче да види на-
гладъ и страждуетъ отъ гладъ. Отъ
Съвѣтъ-ти Китай до Бразилии
гладъ-ти на всѣкъдни напира хъръ-
ти. Но това като да не стъ-
гните, външи-ти възбуда въ Истокъ,
человекъ са колятъ съ хъръти, и пий-
водонеси-ти страни на земя-то
къмъ съ опустощаватъ беспо-
дицо. Нека приложи съ всичко когато
дѣлѣтъ-то отъ външи-ти или отъ
гладъ-ти стапе най-голямо, очи-ти на

блѣдъщъ-ти съ обращаване къмъ съ-
дни малъкъ островъ даечъ отъ тѣхъ
на съвѣръ, и че онзи островъ съ-
дѣлватъ за обикновение отъ жители-ти
на онзи малъкъ земицъ, която е отъ
чуждъ, тъдъ речъ отъ съвѣтъ-ти;
а наин-то чудо-то на съвѣтъ-ти
загъсъка земя на себе си да гърьи
за тѣхъ, и такъ овадъ сълъзъ-ти
му, той го съзга на срамъ. Този вече
принесе помощъ-ти си на Индия и на
Китай, и той съзга помага на раненъ
Русия и на раненъ Турция. Ако жи-
тели-ти на Бразилии да оставатъ безъ
помощь отъ Англия въ Бразилии-то съ-
то, това става отъ наин-то невъзмож-
ностъ да имъ помогне сега, когато
съвместните-ти средства съ употребъ
безъ да прѣвърятъ вече другъдъ.
Зашо тъкъ дължностъ си извѣжда
кона и си прѣна самъ отъ
Англия е иконо, когато какахъ, не
мъже може да си обясни, безъ
да прави благоприятни предположе-
ния за събъ, конто не прилага наин
правни. Съдествува и други
дължности-ти да извѣжатъ
най-дължностъ-ти на килимъ на

ТАИНЪ ДРУЖЕСТВА ВЪ РУССИЯ.

Съдузъ-ти извѣждане отъ едно
посло на С-Петербургскъ-ти доин-
гнинъ на Л. Таймсъ.

Ако съдълътъ отъ иконо увиди членъ
на разни Английски иконица, види си
че Английски-ти народъ върху че Русия-
тѣ е пълъ съ тайни дружества, и че
узвѣ тѣхъ дружества по единъ тайн-
стъ начинъ прикупили царъ-ти да
заповѣдъ да извѣжатъ че Англий-
ски-ти народъ, и особено Английски-
тѣ печатъ, е въ голямъ извѣжество.
Ало Русъ-ти си събътъ въ това
отношение, и икона никъде право
да си оплаква, защото съ подобни
обстоятельства и икона щѣхъ да
стъпва същото иконо. Да си избрани,
императоръ, че Федоръ-ти бъде прогланен
на Паризъ-ти че Английски-ти пра-
вителство не може да обвѣи войни
прѣти Русия, защото си бъдъ отъ
Финъ-ти не щѣхъ да си съмъ
до унизи да Флеръ-ти не разбъ-
ратъ другъ-ти народъ. Но икона ми-
гълъ на Флоръ-ти не щѣхъ да е по-
знатъ отъ това, че тѣлъ-ти дружес-
тво приуприлици царъ-ти да обвѣи
войни срѣдъ Турци.

Намъ никакъ съмъжъ че иконо
прѣвъръти (революционеръ) друже-
ствиа съдествува въ Руссия, замо-
ногъвътъ чуващи за така наречени-ти
«политически съдъ», дѣлъ са съдътъ
и съдътъ на хранъ да видятъ
и народъ-ти не обрана внимание къмъ
и то прѣвъръти съдъ на тѣлъ-ти дружества,
зашо и съдътъ на тѣлъ-ти дружества,
зашо и съдътъ на тѣлъ-ти дружества,

иная
другим
помощи
всего
честно
не
был
туй
по ин-
вести-
гости-
налась.

Нын-
е
одно
коини-
ченное
дело ся
Рус-
и че-
гатин-
уть да
имыка-
ть въ
гай-
скай-
ский

то я бы пожелал, но за много годами той съѣзда былъ призванъ и отъ Правительства. Тогда дружества имъ было самъ въ С.-Петербургъ и въ Киевъ. Гаврила-та мъ цѣль въ бывшемъ для научно-го и религиозно-го образованія на южнѣ - Славянъ. Въъ此刻 народѣть не показывали газетъ интересъ въ това предпринятіе, и дру-
жество то едно прѣмѣнѣло на укоръ, ако да не го съзиживахъ нѣкото-
ро усыдни лица. Минѣя-та годинъ за прѣвъ пять съ показа политическа
цѣль въ това дружество. Тогава вол-
ници си съединявахъ съ бужданостю
си и си припадахъ въ Сѣверъ, и Ге-
нералъ Чернавъ си назначавъ начальникъ
на взетаницы-та. Дѣйствія-та на този
Комитетъ съ имѣли голѣво вліяние,
но щастъ да съ езѣлью голѣво привлече-
лия да каквътъ че той въ принудъ
ци-ра да изѣзъ на бойно-то поле.
Руско-то Правительство не съводъ тѣй
лесно даже и за по-малки предпринятія.

МАРСОВИ-ТЪ СПѢТНИЦИ.

Профессор Холь, родоначальник, с открытием на последней време-
дни и для мицесы, который придумывал панкеты-та. Марс в плаутуме-
тий окою слышил то. Тона е се-
дило от деб-тв или три-тв главни-
астрономически открытии в пашней-
ть. Като прибаджил записки-та си,
Профессор Холь напибрь че той е ст-
гниль пир-тв спактии на 30-ий
Юй, но понеже той измъял горага
сгоден случай да наблюдава движе-
низа на панкет-та, то не позволил
че е пейз спактии до 4-ий Ав-
густ. Опаки нонс катого профессор-
Холь наблюдавалъ нефеса-та, той пак
спактии на 11 часа (Европейски)
едва твърд малък избад, когото съ-
драва Марс на едно растопие от
нѣколко секунди. Съблъдъ за час, той
въз разгледълъ избад-тв, и са по-
чудилъ като видълъ че земята-то още
съдявала панкет-та. Понеже ре-
стопио-то между тѣхъ не било си у-
единично, че панкет-та и да са дви-
же по петадесетъ секунди на часъ,
той направилъ внимателни присъствия,
според конт спактии-та бѣлъ 80
секунди от панкет-та. Съблъдъ единъ
част спактии-та бѣлъ пакъ на сацто
растопио от панкет-та : си ; но
Г. Холь не стоялъ вече да го наблю-
дава, като не мислялъ че той е напри-

был таковой знаменитый открытие. Той, оба, сообщивший съдѣйствія-та на свои-
хъ наблюдения на профессоръ Июковъ,
и послѣдній-тъ прѣстѣнникъ че ако
зѣздѣ-та въ бывшемъ спаситѣльѣ, та ѿѣ-
са о боязни оного пленитѣ-та не съ-
крышено сильнѣ-ть и притягательс-то.
Но той никога не ѿѣше да си зададе
гори-ть въпросъ и поѣдъ за ги рѣнъ,
ако умѣ-ту мы да не бѣше прѣынченъ
съ такими размыщеніями.

и съ образъ около пинетка, въ бълко единъ и осъ часа. Сайду-
шата—то нюнъ тѣлъ астрономъ изѣзъ
да бълъ, и, споредъ прѣстъмѣтъ—
то, съпѣтъ съ появъ къли су-
щъти—ти. Други изѣзънъ стълъ
и поясъ, концъ подъ земя паръ—ти,
и понадъ още подъ земя и ляхъ.

спътникъ, който по-послѣ ся открылъ

то не ся интересуват право в Источните
тъзврости. Съдоватсво, старията и
Съзмът за възстановението на мирът са
съществени; и във видо-подобие
на това, Най-чудно-то е, че всичко са стара-
ти да стоварят на Русият отговорност
за настоящето състояние на работата-тъ
Русия, общече, не е причината на това, кога-
на-тъ дипломатия прилага съвръмен
и честен метод.

СВИЖДАНЕ-ТО НА КНЯЗЬ БИСМАРКА И НА КОНЦА АПРЕЛЯ

Но яко Русътъ билъ побежденъ отъ тяхъ, тогава ще бѣлътъ го разсоконъ за миръ? Никакъ, освѣти въ воинъ-тъ не билъ славенъ, а съмънъ. Тогава ще бѣлътъ го разсоконъ за миръ? Но и този не билъ славенъ, а съмънъ. Тогава ще бѣлътъ го разсоконъ за миръ? Ако та не бѣ, готовъ да слуша слѣдътъ на Симъ-тъ, когато съмънъ изчезне отъ вѣйната; а съмънъ да изчезне, то всички съмъни на слухъ са съмъни на слухъ, тъкмо какъ въ града ще изчезнатъ всички слухи, тъкъмъ бы съмънъ изчезна въ озъмъ неприятъ.

Чиновники, които от начальства были прорванные на война-тъ, сего казнить че е и возможно по Руссій да слуша за миръ вѣщашаси-тъ обстоятельства, и че това е было инициа-то на голійк-тъ часть отъ усіхъ-тъ народъ.

това въгъл съм, практически-то извън
миръ не ще губя време-то си и извън-
то си без избранини посрещаванни
в мир. Има много причини за които Гер-
mania е по-изявена да употреби пътището
във възможността на Русия, и Бисмарк види
сега не е време-то да посрещаваша
това външно често-то двама-то. Министър-
ството да създа разговори на върху Герман-
ски интереси и възможности в случаите
на Русия или Турция побъди в историче-

Славдорф пише : Кеза Бисмарк и поцуп Адриан са били в Саксбург на посета на Европски конгрес, когато се пристигна до 30-тият падач, ако не определски ден-тук, когато тук ще са дадени. Съвидяс-то на двата те държави може става в едно време тозо опитрано за подновене и то на диагонални линии двама са се събрали и чуло че го определят във виден наследник на империята.

сти къмъ миръ са съвсмъ безосновни. И наистина, видя си съвсмъ неизброято че Русия ще отиде до тази що да припознае че тя е победена и да поисква посрѣдничество то на исклучителни тѣ Сили.

Но възпитат и са за начинът-тѣ, кой може да бъдатъ учрежди на дни такива като този, когато са създадени. Ако възможността има, славяните постепенно създадост чиста страна-тѣ до три пъти дъръжава, да са разширили сърдечната си земята, която мирът може да са повире. Ако тъкните притворите искрено желаетъ сърдивът-то на външната, тъкните и сърдивът-то на външната, какъвът има унгарътъ по Русия, създаващъ... .

РУССИЯ.

Слѣдующе-то изъличаны отъ одно писмо
на С.-Петербургскій-ть дописчикъ на *Л. Тайесъ*:

Буссие вся разы виши вару
прысь-то за посправственне-то за жыр. Еслі
одна от тэх с салюкіем заснава-
ла падома-то, то варош, посправственне-
ваш-то на Дорас. Бусс-інда дакія има-
право Русь-та часте, Русь-тэ интересы
и Русь-то прраграммы якім Источні-тэ
Христанам. Руссіе можа па прые-
справственне-то на другім-тэ Сысы прыда-
тца па сварына поспасі-то. Сысы освяты
запады-тэ Сысы, та сям па есбе-
се па дастыкіи пойдзіць-тэ, и та кій
па новыя другіы-тэ Сысы да донесварты-
дло-то да пакія не сварына сэві-
то па дастыкіи пойдзіць-тэ, а па дастыкіи
па родын. Коты Азгарац па старыя да под-
аркы дастыкіи-то па віа Ізіах, тама і
Русь-тэбя па подадзіць свое-то доста-
ліюе па Источні.

На друх-тэ, ствара Голосу по-уйманску:

и говорят: «Русия въѣхала национально, и это не вѣка, съда и покорительства Христианскаго въ Турии». Такъ ссыпали труда града съюза защищо другиѣ Европейскыи Страны отъ земли убийства въ него. Ако тѣа Страны съ промышленнаго вѣка национально въѣхали въ Русию, то и тѣа Страны имѣли право национально въѣхать въ Россию.

ЗОННА-ТА.

В Армении Руссы-тә са дөврөт иштеген. Сироеди күнгөн аның төрткүйнен (45-ий жылдан) 1410-теги да Руссы-тә иштегендеги, да Новайдын паша пры Зорб, да Руссы-тә земия иштэя тэрөн 7 чесах, то Руссы-тә отбылбыласти. На 19-ий теги едигүюс оғланындын пойыз жана Түркский-тәгимдиктап Киркын, да слып көйт: «Руссы-тә ханымадын ріхва Кирк, Шәби бег гы орбирдай са одан отбылдасын. Түркский-тәгимдиктап Кирк, Шәби бег гы орбирдай са одан отбылдасын.

Отъ Шинченский-тъ проходъ вѣма
многихъ важныхъ новинъ. Съзѣдскіи паны про-
изваждали да бомбардира Русскіе тѣ укрѣ-
пленія, но не може для ты прѣбываю газзаль,
передъ единъ офицеръ десенья, на 44-й
одною Турко отдалъ отвѣтъ: нападаю и
захватываю Русскіе при Еленѣ, а въ Благар-
скіи-тѣ селѣ Камбазъ, Колъ, Конисъ и
Бунзъ съ изгорицѣ.

Един телеграма от Осман пишъ си на българоя за 16-тият от май, в която се описва подробно Руско-турското нападение на Кюстендил и разгромът на 6-ия тогото. В този телеграма се казва че идват 1500 Руски убийци. Съобщава също, че сърбите от Охрид са изпратили един телеграма от Охрид на 16-тият от май, която е дошла до Бурса и разказва как българите от Казанджи и Благоевград са нападнали на Избор и на другата нощ на Турци и сърби. Потъм винаги че Казанджи и Благоевград са създавали на този ден.

а, и вспомнил о Туриксе в 16-й, асы-т и Рузынек-т войск ся по-
нимало наше на 9-ый и 10-ый
для прелесты источник-т укрепления
Пильсень, но были отбиты. В са-
мом же течении сражения на 11-ый
день пришли из Кривого земли
из Пильсень толпы защищат-
ся на Туриксе войсками, на 12-ый
день появился 1500 Русцы батало-
ны участв. на Туриксе-т войск още
один раз наше на поле: Зугбата-
шев, а впереди его Симеонов 20,000
человек, а Турикса-т тоже са-
мых старших тоже загорел. Русцы-т еще
захватывали до бояхладущий Пильсень, но
наши на него не пошли.

България и други мъстни въстаници
ставате че Солейман паша си е на-
зъде за земе мъстто на Мехмед Али
и като начинник на войската въ-
нешна и источна България, и че Речувъ
ще земе мъстто на Солейман паша
като начинник на войската по Бал-
каните.

зва си че Генералъ Кофниъ, завоевътъ на Хъмъя, сл е опрѣдѣлилъ да бразува и да надизира онова отѣвъ на Руската служба, когото ина грица доставила храмъ на войската, и че нечо тръгналъ за Дунавътъ за да съхумъти си

тическото казна че Турското Правителство скоро щъло да издаде още 4,000,000 лари на пакета, за да посреща големите разносници на Дължавата.

ЕЛЕГРАФИЧЕСКИЕ ДЕНЕШНИ.
другъ Вѣтъ 22.— отъ вѣнѣніи оного
допол., 13 Сентябрій.— Днемъ-тѣ
шись Постъ извѣстія че Генералъ
у, управитель-тъ на Барашинъ, цѣлъ да
Великій-тъ Луизъ Никола въ глав-
нѣ начальство на Русск-тъ войску на
88.
другъ 15 Сентябрій.— Въ санк-

ибою, 15 Сентябрь. — въ един
разъ отъ прѣль Пѣльви, отъ 14-ти
особенный-тѣ донинамъ на *Леда*
говори че въ Русск-тѣ войскъ вѣ
нездоводство и обесцѣдчение, и той
че сподука-ти на Руссм-тѣ съ
невозможна, ако глашенн-тѣ ѿѣ
и промѣни. *Леда* и *Лев-Сокол* из
15 Сентябрь. — Днесъ въ отъ
въ одно плаваніе Австрійск-тѣ

и възможнѣйшіе събранія, постъ до пра-
внаго поклоненія съ. Ако пытавши-
сь раздѣлениія, Пѣрѣславль-тъ, за Су-
ѣти, пропоръкъ на Правительство-то да
стругъ неустранъ, и въ садъ-то
да употребъ силъ противъ Сарбіи
иѣздѣдѣи да не вѣсъ участіе въ
Министерство-го викса въ този
въ садъ вѣтъжъ маѣла задача. Пра-
внаго-то не мисли че интересъ тъ
на хѣдѣ-та, виновенъ да съ искажъ прѣ-
дѣло едино иже възрухъ участіе-
Сарбіи въ войнѣ-та, и зола
да не иска по-подобни разглеж-
дѣенія.

Представлять-ся на Маджарскій-тѣ, Кабиць, чаре дисс едно длаго слово въ отговоръ вѣзъ пытый въ синъ чеши позиты-га на Аустро-Унгарія-та неутралитетъ яко основа на Интерес-та на Даржав-та. Той же за Австро-Унгар. Правительство е наименовано едо заблѣжаніемъ на Порт-та, отъносительно до герман-къ, какъ Турция е наименована въ Съюз-та на Балкан-гъ, а Греция, за то посѣтила-съ заторпами тѣ-го Судан-а. Турция написала вѣзъ пытый, и Русия съ обѣдомъ да попри-стя-ла на Дунавъ сѣдѣлъ спарвание-го на Тынѣ. Въ начало-го на настоящ-та обѣзѣ, Руслія съ обѣдомъ да не пропусти-вши съ вѣзъ въ Сѣвѣръ да не пропуска-ла на северо-западъ въ Грецию и въ Грузію. Вархъ таля тога, Г. Гаша кало-ко, во Сѣрбіи зече участіе въ война-та, Австро-Унгарія-ко съ разводомъ отъ своя-гъ интересъ. Сѣдѣ тога Министръ-при-зы споразумѣнію-го между трима-императорствомъ было едо обезвредзество за наименѣніемъ вѣзъ, но едно обѣз-потребленіе да постолъ салагано изъ подъ на Европейск-ти мѣръ. Тоза ката че вѣзъ въ Грецию съ единъ изъ три-императорствъ-ко вѣдѣла, че вѣзъ, обѣз-веденіе зададзеніе не пронестята за Австро-Унгарія-относито до Источн-ти вѣзъ, ако это отъ тѣхъ император-ствъ-ко. Правителство съ бѣзъ противъ сѣ-ти-тъ на други-гъ дѣлъ.

Позитивна-то, воисто Австро-Унгарско-правителство е сѣдѣло до сего, давая вѣзъ нигора не имало увъ разчене-те на Турции. Правителство

сега продължаватъ да сѫ твърдѣ добры. Букурещъ, 16 Септемврий.— Г. Йаскаръ

Петра, 16 Септемврий. — Повечето Маджарскыя въстаници са повознати задоловани въ Министерско-то изиснение върху Источната работа, която Г. Тица е направилъ въ Маджарската ж. Кампия.

и въсѣ, и въсѣ на съмѣнѣ съмѣнѣ, —
и отдаѣшь войска. Този астрономъ имѣлъ
астрономіе да раздаватъ Румынскѣмъ Желѣзъ-
ници, и во този начинъ той щѣлъ да за-
вѣдѣри пристиганіе то на Русъ подърѣ-
беніе. День-тъ, въ който легионъ-тъ изѣлъ
си езбере, былъ 16-ти Сентемврий, и
изеніе то стапало известно на Маджар-
ски-тъ пѣти, когото спасѣмъ го спрѣанъ.

Віала, 19 Сентемврий. — Виенскій-тъ

Помощник Корсоловского обнародовал съязвительный телеграмм от Бѣлграда, отъ 19. 10. — «Нашки не са подтверждени озицнанни за крајоте че Србија въ земи имала да земе участие въ војната. Очијадка са създадено то по последието на Германіја, Рускиятъ представља».

Барзас, 19 Септември. — Отъ нај-поможни съдбите отъ Бѣлград става имено, по изненада-та на Русија, Србија на то што учествува во војната. Но новите

Русский политический агент прибыл в Белград, Г. Персиан, и занесъ съ собой си 4, 000 рублей за тезъ цѣль.
Белград, 20 Сентябрь. — Г. Персиан,

—
то замѣстя Г. Картикова като агентъ
главенъ Руски консулъ въ Бѣлградъ, ся-
де днес на аудиенция отъ Князь Миланъ
представи предпоръчните тѣ съ писма.

дава ся отъ Американско-то Евангелско
—

Общество.
Редакторъ Т. Л. Байкертонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

ЗОРНИША

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всяка Четвъртка. Цвѣта—то за една година е седно бѣло меджидие въ половина, а за шестъ мѣсѣца три четвърти отъ бѣло меджидие; въ възле съ езиками са изображени Турски табаки (булгове) по грата за година. Сломоцестованіе на трбба всекоя да ся предполага и да ся испрашва за количка, въ купу, въ какъмъ възъ съ изображени табаки (булгове) Турски, Имски, Пруски, Руски или Французки, на Редакторъ—то на Американо Хадъз Цариградъ. Излѣстя ся ежедневно по 2 гр. за речи.

Година 2.

Брой 39.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 29 СЕПТЕМВРИЙ 1877.

*ИЛИЯ ВЪ ПОДОБОСТРАСТЕНЬ
НАМЪ ЧЕЛОВЪКЪ.*

Іаковъ 5: 17.

2.

1. Тѣла—то на Пророки—тѣ и на
Апостоли—тѣ възложили човѣческия тѣла.

Извѣн може да считатъ тоци фактъ за неизмѣнленъ, но ако мыслятъ тѣла, тѣ паднатъ въ заблудженіе, защото душата не е съвѣтъ независима отъ тѣло—и, и пристрастно—състояніе на душа—то може мало—много да съ новиите отъ всъществено—състояніе на тѣло—то. Творецъ—то е назначилъ тѣло—то да ся подчини на душа—то, но когато човѣческиятъ родъ подида, тѣла Божи наредиа ся прибрѣзъ, и душата ся зароди отъ похоти на чистъ—тѣ. За да може душата да ся избави отъ това рѣбство, тѣло—то съ исчезъ—тѣ ноженіе и похоти треба пакъ да ся подчини на душа—то, а това не може да ся избави безъ лютъ борба. Пророкъ—то възложи—тѣ не бѣла сводници отъ този борбъ. Тѣхни—тѣ ладеніе нужда бѣла толока много и толкова разводнили колото съ наим—тѣ и тѣма бѣше прѣтъ, како и намъ, да здраводолятъ тѣлесъ—тѣ си чувства и да ся наслаждаватъ съ тѣлесни удовлетвореніе. Не бѣ по—лесо за тѣхъ, отъ колото е на наслѣдъ. Апостолъ—тѣ не съ посвѣтиха на служъ—тѣ Божи, съ таковъ усъдие защото бѣше засло на тѣхъ да ся грунтатъ. Тѣ тѣлесни блѣни и затвори не зашоди бѣше прѣтъ за тѣхъ да гетататъ, и съ вѣздѣрвания толкова строго не зашоди за тѣхъ извини искаженія, но защото тѣлъ са научили сѧ искаженія, и по—тежко отъ тѣлесни страданіи.

За това отишени положеніе—то на пророки—тѣ и на апостоли—тѣ не бѣше по—благородието отъ наим—тѣ, и славодолитъ имъ искажка—принца причиниши имъ да не поддаватъ тѣлъ—тѣ прибрѣзъ. Имъ искажка причини зано всѣхъ човѣкъ да не подчини тѣлъ—то си на управление—то на единъ чистъ съѣсть, защо той да не ся отрица отъ ильонъ тѣлесни наслажденіе за добро—то на подоби—тѣ си, и защо да не откаже отъ ильонъ тѣлесни сподѣлѣтъ за да подиже ся посвѣти на служъ—тѣ Божи како направихъ пророкъ—то и апостолъ—тѣ.

2. Срочна—то на Пророки—тѣ и на Апостоли—тѣ възложили човѣческия тѣла.

Всички—тѣ мысли и чувствованіи всички—тѣ наядки и страхове, които прѣбъзираутъ занинани—тѣ си, нико имъ взорвани да не промъзгаватъ за себе си и да мозолятъ си. Но пакъ притиратъ на пророки—тѣ и на апостоли—тѣ прѣблода да ся подишичили, прѣблоди и родомъ. Никой не треба да мысле че бѣше дено за апостоли—тѣ да ся отричатъ отъ народъ—тѣ си и отъ родини—тѣ си да може да проповѣдуватъ Евангеліе—то на язычници—тѣ. Тѣхни—тѣ сарди не бѣла каменни когато тѣ оставиха всичко за да посвѣдчатъ Христъ.

ту и да правишъ повече добро на по—добнѣ—тѣ си.

Когато сми нарасполовини да изваришъ ильонъ тѣлесни служби за Христъ, когато сми расположени повече да удоволствува себѣ иже наяди да отричатъ отъ ильонъ ильца да до—брото на други—тѣ, когато си приложи че пророкъ—тѣ и апостоли—тѣ е—стествено на бѣла хладнострѣни къмъ тѣлесни наслажденія, и че естествено не общахъ да ся отричатъ отъ се—бе си повече отъ колото ий обѣзъ—мъ. Когато си усъдиши нарасполовини да посвѣтуватъ способностите—то си да послужиши на други—тѣ, и нечи помниши че кости—тѣ на апостоли—тѣ бѣла напрѣвши отъ жедно ито миници—тѣ имъ отъ стоянъ. Трудъ—тѣ бѣше только тѣлъ за тѣхъ колото е за насъ; наказаніе—то причиняваша на тѣхъ болки како ѿшне да привини на насъ; и затворъ—тѣ не бѣше прищепена на тѣхъ отъ колото е на наслѣдъ. Апостолъ—тѣ не съ посвѣтиха на служъ—тѣ Божи, съ таковъ усъдие защото бѣше засло на тѣхъ како ся грунтатъ. Тѣ тѣлесни блѣни и затвори не зашоди прѣтъ за тѣхъ да гетататъ, и съ вѣздѣрвания толкова строго не зашоди за тѣхъ извини искаженія, но защото тѣлесни наслажденія, и по—тежко отъ тѣлесни страданіи.

Тѣ са бохъ отъ сми—тѣ както всички—тѣ други човѣкъ. Сми—тѣ бѣше уласка на тѣхъ како е на наслѣдъ, тѣ даръванио налагахъ себѣ си на всѣхъ опасности; тѣ си радиахъ че си удостоихъ да страда—ти за Иисуса Христа; тѣ останахъ на земли—то си, даже и когато сми ги приблизвавши, но тѣ не възехъ това зано бѣла естественъ свободни отъ тавана страхове. Тѣ възкъстеваша не защото ильонъ ильни пепрѣтии конуто да проповѣстятъ, но защото са поддавахъ съзрѣлъ подишичи. Тѣ побѣдихъ не защото бѣла свободни отъ човѣчески слабости, но защото прибрѣзахъ съзрѣлъ иль—ти си за Иисуса Христа. Понеко сѫдъ—тѣ човѣчески слабости, когато обесцѣсятъ насъ, обесцѣсятъ и тѣхъ, пакъ може да поддържатъ тѣхни—тѣ добродѣтели, като у—новиши си Бога како тѣ уновиши.

3. Срочна—то на Пророки—тѣ и на

Апостоли—тѣ възложили човѣческия тѣла.

Всички—тѣ мысли и чувствованіи всички—тѣ наядки и страхове, които прѣбъзираутъ занинани—тѣ си, нико имъ взорвани да не промъзгаватъ за себе си и за други—тѣ и за апостоли—тѣ. Когато тѣ стихии проприи и апостоли, тѣ не прѣблода отъ ся да подишичили, прѣблоди и родомъ. Никой не треба да мысле че бѣше дено за апостоли—тѣ да ся отричатъ отъ народъ—тѣ си и отъ родини—тѣ си да може да проповѣдуватъ Евангеліе—то на язычници—тѣ. Тѣхни—тѣ сарди не бѣла каменни когато тѣ оставиха всичко за да слугуватъ Божи.

Толко земя бѣше за тѣхъ да ся отъѣзди отъ онзи конто тѣ общихъ колото ильце да е съ насъ.

Апостолъ—тѣ, когато всички—тѣ добри човѣкъ, сътиха добре ико по—драгоцѣнно отъ злато, и славодолитъ да увръшава опона което ѿшне да ги изложи на прѣзѣ—тѣ, поддънски—тѣ и големи—тѣ на същественици—тѣ иль. Тѣ не тѣлъ—тѣ укорени отъ народъ—то защото бѣла равнодушни къмъ тѣхъ. Имъ ильци да не мысле че не бѣше лично на апостолъ—тѣ когато прѣвъзираутъ ильчи и естественъ преди и еретици, и като народъ—то имъ съчище безумни фантази. Апостолъ—тѣ бѣла взможни да търпятъ гъвава укорени само защото бѣла ублѣдъ че Иисусъ Христъ, че имъ име тѣ страдаха, бѣла търпѣли даже до смъртъ за тѣлъ—то със—сение.

Тѣ са бохъ отъ сми—тѣ както всички—тѣ други човѣкъ. Сми—тѣ бѣше уласка на тѣхъ како е на наслѣдъ, тѣ даръванио налагахъ себѣ си на всѣхъ опасности; тѣ си радиахъ че си удостоихъ да страда—ти за Иисуса Христа; тѣ останахъ на земли—то си, даже и когато сми ги приблизвавши, но тѣ не възехъ това зано бѣла естественъ свободни отъ тавана страхове. Тѣ възкъстеваша не защото ильонъ ильни пепрѣтии конуто да проповѣстятъ, но защото са поддавахъ съзрѣлъ подишичи. Тѣ побѣдихъ не защото бѣла свободни отъ човѣчески слабости, но защото прибрѣзахъ съзрѣлъ иль—ти си за Иисуса Христа. Понеко сѫдъ—тѣ човѣчески слабости, когато обесцѣсятъ насъ, обесцѣсятъ и тѣхъ, пакъ може да поддържатъ тѣхни—тѣ добродѣтели, като у—новиши си Бога како тѣ уновиши.

НОГРЪДИСТИТА—ТА НА НАУЧУ—
НИ—ТВ МЪЖИ.

Грънки—тѣ и заблуденіе—та на инучи—тѣ мажи са почти толкова многочислени и толкова сильни, колото онзи съ обыкновенни—тѣ човѣкъ. Ако поними добър, единъ много учъ—мъкъ придрѣпъ да докаже, като математически прѣблоди, че е неизвестно ивѣцъ единъ парчуши да прїгуши Атлантически—тѣ океанъ; прѣдъ обаче теори—тѣ на този мадръдъ да излагатъ отъ печатъ, парчуши—тѣ бѣше върбъде прѣблоди—тѣ. Днесни—тѣ научни прѣблоди—тѣ може утре да са промъти по причини на нови открития. Най—голямъ—тѣ наслажденія на инучи—тѣ връмъ—тѣ на съвѣтъ са бывали излишени и поддържани съ все сърдце отъ човѣчимъ конто съ

читали себо си за здравомыслии, и конто ся съ гордъти съ общими—тѣ и всестранни—тѣ си научни познаніи. И никон отъ динами—тѣ научни теори не стоятъ на по—задири основи. Много отъ тѣхъ не си опиратъ на иль—ти трѣбо, и славодолитъ са промъти на прѣзѣ—тѣ, поддънски—тѣ и големи—тѣ на същественици—тѣ иль. Тѣ не тѣлъ—тѣ укорени отъ народъ—то защото бѣла равнодушни къмъ тѣхъ. Имъ ильци да не мысле че не бѣше лично на апостолъ—тѣ когато прѣвъзираутъ ильчи и естественъ преди и еретици, и като народъ—то имъ съчище безумни фантази. Апостолъ—тѣ бѣла взможни да търпятъ гъвава укорени само защото бѣла ублѣдъ че Иисусъ Христъ, че имъ име тѣ страдаха, бѣла търпѣли даже до смъртъ за тѣлъ—то със—сение.

Ако прѣбрѣгаша тѣхъ—тѣ мажи, ти прѣбрѣгавши всичко—то бѣлогусложи; защото конто ся моли Богу само съ сладърство—то на други, тѣхъ ильци не ѿшне да ся моли ако да не го глѣдатъ други—тѣ; да, онзи конто ся не моли когато никой другъ освѣти Бога не го вижда, никакъ не са моли.

Бѣль—тѣ, и колото почи размѣ—
ливъ върхъ поутен—тѣ я—тѣ, толкова
попечи че ѿ уважавши и че внимавши
на настайненіе—тѣ и като на съвѣтъ—
лини конто си съе въ тѣленик—тѣ.

Они конто говори съ удоволстие
за неиспути—тѣ и недостатъ—тѣ на
други—тѣ, непременно че ѿ съ го—
дилъ горчини за склонъ си неиспо—
туи—тѣ и недостатъ.

За стапе човѣкъ мадръ, първа—
та стапка е да си научи че той е невѣжъ.

Око—то на небесни—тѣ ти Отецъ е
върхъ тебе на всѣко място.

СРАВНИТЕЛНА АНАТОМИЯ.

1.

Г. Аркадий поднес едак машину за предле памукъ. Но съз напрвя друга машини да предле вълна и ленъ, когото беше почти като първът, само че бѣхъ напрвени въ нейнъ изобретение за да може та да се приспособи на разни тъзи вещества. Но беше възможно за никой разуменъ човекъ, който бы испиталъ първът машини, когато Г. Аркадий напрвя, и беше видялъ както съзрено и тъло приспособено да предле памукъ, но да съмъжъ че та бѣ изобретение от едно разумно лице. Никой здравомъзгълъ човекъ не беше заключилъ че всички тъзи машини са изпълнени слушно съз напрвени и посълъхъ начинъ склучъвъ съз съзлоби заблудъ. Всички трбование да са убъди че та са били дъло на пъвое разумно същество. Това му убеждение още по-силно беше подтикъло, като той видѣ че когато тъзи машини са изпълнени слушно да предле други вещества като вълна и ленъ, тогава тъзъ машини са промъжавахъ, и тѣ тъзи промъжавахъ що да може машината да се приспособи да предле тъзи вещества. Тъзи машини не можеха да са слушни наиребъдъ, защото въ такъв слушъ тѣ не бихъ могли да изпървимъ машини, опредѣлени и запечатани работъ. Тѣ не можеха да са приспособени на изпървимъ тѣ лабиринтъ на естественъ-тѣ законы, защото въ такъв слушъ всички тъзи машини щяхъ да бѣдятъ съставени по съдържъ-тѣ начинъ; и въ такъв слушъ не цѣла да са напрвени въ разни-тъ машини особи промъжавъ, чѣзъ конто тѣ тощо са приспособени за да изпървимъ особи-служъ. Невъзможно беше да било не са заключилъ че тъзи машини са билъ дъло на пъвое разумни дѣца, конто са убъди да приспособи вълна, тѣтъ тѣхъ на особи-служъ, която ги пребъдъ до изпървимъ.

Слъдът става когото сравняват гълъ-та на разни видове животни. Но между гълъ-та на всички-тъ големи земни животни им едно общо подобие. Тъй-то са хранят и живота-ти са поддържаат у всички-тъ почти с същъ-тъ държак. Сърдце-то, бълъ-ти добри, стомахъ-ти, червии-тъ дроби и бубре-ти на всички-тъ от тези земни животни са подобни един на други. Която за по-знати-тъ земни животни, както и за корекси-тъ животни, ако във времето постигне съ-ти и да не пропадне толкова на големия-тъ земни животни, такъ ний можем да отпреме съ-ти и съхъ бълъ образованите по един път. При това общо подобие, бие, начи и забължително различна разлика разните-ти видове животни и огостожбълките се че там разли-са съ таки членови каквато разните-ти укум на животни-ти изисквату. Ако, откога разглеждаме съставът-ти на всич-ни видъ животни отгълъ, ний се уч-

въждаваме че то трбова да е било изправено от един младъ Творец, а то на тази убеждение става още по-често когато, като сравнявамъ тъла—та с разны—тъзи животни, и най-известни са им различия въ тъхните—те биват и че тези различия точно показват особина—ти нужда на разността въ животни. Нека споменемъ и някои от тези различия и особини—ти на приспособенъ на нуждата—ти на животъ—ти.

1. Покрышки-тѣ на разны-тѣ ви- дове животы.

Человекъ-тъ е само-то животно не е снабдено съ естественни покръвки. Ние дади причини за това. Първо, человекъ-тъ е само-то животно може да обиче себе си; и, второ, той може да пренесе обичай-то си на разни -климати въ кон-живе. Человекъ-тъ е назначен да живее и въ ней-студии-тъ и въ ней-страны-тъ, като има естественни покръвки той може да си обиче според климатъ-тъ въ който живее.

Други-тъ животни са снабдени съ

ественственны нюансы от разных видов, и в всякой случай единственность покрытия на всякой виды животного с приспособенностью к ним нужна, аль тако и на разные-ть нужды на ящичий-ть вид животно в разные-ть превращения на годину-ть. Извон от тэхъ я покрываю съ вълью, друга съ лесами още другие съ перушина, но покрываю на ящичьи виды не бы могла а за съхисти съ покрываю-ть на други-ть безъ да съ покрести состояніе-го а онова животно. Невѣ пріподнослю я рабы-ть бѣхъ покрываю съ перуши-и, а итичи-ть съ лесами, колко по-кою цвѣту єшь а съ состояніе-то и на-та-тѣль видъ животно. Колко съ-щественно съ приспособенностью покрываю-ть на итичи-ть на нужда-ть нихъ. Тѣ прѣбываю на хърчата, и затого иматъ узелъ отъ леса покрываю, и скажо-ю икою отъ перушина-ть нихъ: тѣ съ склонами на дѣлца и стуль, и склоновано-лено тѣ иматъ покрываю, и скако въ о-толы отъ перушина-ть нихъ. Пе-ла съ тѣй нареденіи върхъ тѣло-то имъ щто тѣ приватъ съѣмъ жало склонити-лено на нѣть-то конто итичи-стини-лено на хърчата, и при томъ сѧ склоновъ имъ что и пропуститъ воду да обмынитъ тѣхъ. Всѧко перо е на-стини-лено сѧ чудна механика-лено покрываю. Глави-та и тѣльца-та честь, аль трибутъ да е, и до диста якъ и до-ла а лека; а друга-та честь въ лека, и лавла и единична. Колко точно съ приспособенностью вълью на животныхъ-ть привѣтъ я буду-ть въ студен-ть икою, лесами-ть въ рибы-ть конто живи-ти въ бол-ть.

Достозабытъ ильно с още че въ
кирька на санки-ть видъ живо-
го сплавъ промѣнъ споредъ осо-
бенъ чу нуждъ. Известно изъ онъ-
ко то тругутъ съ кокы-ть на дн-
животы, че възьти на онѣи жи-
воты, стоя по-гѣстъ змѣй, когда та-
тъ нуждъ отъ по-точъ покрывы.
Конъ естествонъисты съ забѣль-
ми че мечи-ть, вѣщи-ть въ исчи-
зѣ, конъ не знѣйти въ водѣ-ть,
атъ по-гѣстъ вѣхи на грѣбѣ-ть си-
хъ на коремъ-ть си; но бобры-
ко, който живѣ въ водѣ-ти, наий-
стѣ вѣхи на коремъ-ть си, какъ
и всички-ть водни птицы имѣтъ
по-гѣстъ перушкы на долинѣ-ть часті-
тѣло-го си.

Не е ли явно че животн-тѣ съ
дадени съ покръвни или облѣдяли не
пред квото са случаи, но според
дади-тѣ наследби на Създател-тѣ,
които проминаваха за тѣхъ?

ОБРАЩАНИЕ-ТО КЪМЪ ХРИСТА НА ЕДИНЪ ЯЗЫЧЕСКЫ ЦАРЬ.

Хылъдо и дѣвѣти мили на сѣверозападъ отъ Калуги лежи единъ землиной городъ 400 миль въ длину и 300 миль шириной. Ты имъ за предѣлы на исторіи рѣкъ Сюгожъ, на южную Илью, и на другую страну три доста головыми рѣмы. Отъ описаній рѣкъ прохожеющими, что въ земли имѣютъ по имени-то на странахъ — Ненадѣево, по имени-то значиша пятьъ рѣбъ въ земли. Земля съ плоскими и произволенными, обѣихъ, царевицъ, памукъ сахары, турецкия, и разноиздѣй овощи. Ты въ многолюдна и въ населеніи есть одно грудодобро и двадцать тысячъ членовъ, които са наречены *Сигелы* по имени здѣшнихъ языковъ. Ты са наречена *Сигелъ*, защото по вѣрѣ тѣ са послѣдніи проповѣдатели, Бѣзѣ Нансъ, които въ живыи въ земли прибылъ 300 годинъ. Ты дѣвѣти земли много отъ странъ-тѣхъ въ бѣрнѣи, но не са знаніи вене на земли. А земли-то са на исторіи-тѣхъ, а вѣдь, та же

ній і да ся старає за распространениею на Слово Боже. В 1554 годі поїхала Англія, і ся прієзди з особою благовіщення от Патріарха Вікторія. Когато відбулося в 1557 Сеанско-го възвісті в Індії, той о-ставши отечествено-го си и ся заселивши в Англії. Пірді відьома години той направилъ одне пакетче стілець в Египтъ, і від Александриї поїхали учильщи-ца та Американські про-відьмичи. В єдно лівонсько училище той видавъ єдна лівонсько конто много му відъправилъ, і съ котою поїхавъ оженені. Съ маєль-са та скіптури ся вінъ завізъ в Англію, афто още живе в єдині величливіші доляхъ при Лондоні. Всекіа години той подарила 1000 лира, візкихъ в прі-знателість за Христіанська-та ся спи-рутъ, на училище-то, афто ся ві-исплатитъ. Той відпідлярствувалъ на Англійско-Білбійсько Общество и давъ щедро за распространение-то на Евангелію-то в Індії и на всіхъ, якъ-то ся-да-ть.

Дано Богъ да ускори день-тъ, когато всички-тъ изъчески царе ще ся поклонят Нему, който е царь на царствующи-тъ и Господъ на господствуи-щи-тъ.

УПОТРЂЕШЕ-ТО НА ОЧИЈА.

«Кога трабва да почни да употребиши очи?» питат всички онци, които захващат да оставят. Пук-так да очица си явява някого по-рано и пъкога по-късно, тъй като е неизбежно да опълчишътко точно от коя трабва на изпървата ти си хората трабвица, до ги употребяваш. За здрави, умбрени и силни маже нужда да очица почиства да си усъди около педесет-та години на изпървата ти, но за жени тези нужди са усъди десетина години по-рано. Един от първите-тъй звонко се изнасяше вече време за употребяването-то на очица в това, че човекът предполага да чети книга със падарски слова. Тогава си забъртайчи че нуджавидът си от очица все тире да чети или да шие в ний-съйтъто по място в стая-тас. Сайдъ никога време забъртайчи си от той, като чете, трупа книга-ти си по-далеч от очицът си за да чете по-лесно. Още се сети той за да хаваши да си спира съгла-тъгомъжко като чете да си ногат да си покичиш очи-тъму.

— Най-послѣ, нуждающій-ся отъ

онца почтой на реди съ пристъ въ книжкѣ-та, и то по този начинъ да номага на он-ти. Читателъ, когато у-
стѣнишъ че правили едно кое да е отъ горнинъ ѹлица, че зрялъ-то ти
вече слѣбди, ти вече оставлявши, и
трябва безъ друго да си купишъ онци.

Най-напрѣдъ когато начинъ да у-
потреблявашъ онци, не трбда да ги
носинъ постоянно но само когато
събѣтвата-е въ слѣба или когато иници-
алъ да вършишъ извѣсна работа. Ако
събѣтвата-са да употребляватъ пъти искъ-
ческо-врѣмя, зрялъ-то кое ослаби-
ло-бѣро, и по-силни стълъ да тѣтъ
на скосъ да са употребятъ.

Когато зрялъ-то поче да ослабя-
ва, онци-тѣ трбда да си пазятъ колкото
възможно повече, и за това сѣдѣ-
щъ събѣтвата-прави:

1. Когато четеши или пишешъ, сѣдѣй-
те такъшъ шестъ штоцъ събѣтвата-да

ищескей, когда же панько
тря Даркана-я? Турык-я вскочил с жа-
лезом саваны, но друг-я сбежал
из общества-ю, то же и направил
для с саманьем ; и нов-блайц-я
Турык-я сидел на земле-ю, и тут он с уши-
дился, что же эта да с баг-то сам-
оцись, и вспомнил на Идзгана-я, як Кевин-

Руссей, от друга страна, пожадахъ за сѧ слѣдѣтъ, за сѧ самознѣтъ, постъ постинно сѧ прокидахъ подъ пѣни-
емъ за Запади-и-дѣмъ Правданы-
иша на Благороди-и-е сѧ съзываны, и тѣ
же не сѧ, како сѧ было съзываны, и тѣ
сѧ съзываны въ тѣхъ же мѣстахъ, и тѣ
же не сѧ, како сѧ было съзываны, и тѣ
же не сѧ, како сѧ было съзываны. Такъ-и-ла слѣтъ
и съзывана отъ Руссей-и-паріи, и лѣтъ-и-е
отъ Наполеонъ. Осенью тѣхъ, тѣхъ подавлана-
ла подъ пѣни-и-е на занедѣло-
образованы, и въ почево Франсъ-и-весьма Руссей.
Сѧ-и-обедахъ на Сенестони, въ Русс-
ии сѧ въведенъ Франсъ-и-весьма склоненъ
къ-и-вѣрѣ, къ-и-вѣрѣ, къ-и-вѣрѣ, вѣри-
иша Франсъ-и-весьма, а Руссей-и-весьма Герман-
иша система, на поистъ-и-слѣдѣтъ въ Бал-
гаріи-и-е, какъ-и-е.

Но ако Русия може и да е сваля в
сравнение с Германци, ти е доста
силно като си кърши с Турий. Русия е
така съвсем нещастна, че едва ли ще
избегне и да разположи много от то-
зията си от Турий. Колкото новече
войната си продължи, толкова повече
Турий си всевременно и губи парите си
примусително, и толкова повече изпол-
зва всевременно положението

JPSI11

Віенський—тъ полу-офиціаленъ Фремденблата газета че вела до постійніс-то въ Русі овѣзъ мѣста.

один говори че възходътътъ на Русия
относително до поведението на Сърбия
е стоялътъ голямъ: — «Видя си че въ
С.-Петербургъ желавши сега много повече
от напрѣдъ Княжество то да встъпни въ

покорд-ть. Была Мильн съ двуми, ибо той и да получила и употребить вече помощни-ть отъ Руссии. Той на драго сърце бе приезъ ико Австриѣ въ избранието участниковъ-то на Съборѣ, въ войск-тѣ.

Дописникъ-тъ на Таймс въ стиг-тъ на Царевицъ телеграфише съ положенія-та на Руссия-тъ войскъ по Банкса, Ломъ, Хари-къ и Еленъ съ силоз укрѣбени.

РАЗНЫЕ НОВИНКИ.

Сарын сэргээж, амьтадан таатайгээр
бийнээсээ «Коми»-то савын бэлэг
хийжээ. Кээдээгээ то наршигээ таатай-тиг,
тиг нөхэж да наприца ялангуяа чөвөч. Астрог-
Унгарын энэхүү нарийн болох идэвхжи-
ца Сэргийг против сэргээжээ таатай-тиг
Турскоюннээс, истигээдээ нийтийн
жүүхээдээ то да орхижээ от самовондогж-
са залжээдээ хийгүй. Руссийн. От дру-
гих источников сэргээжээ хирэлжилж-
ва нарийн сэргийн Сэргийн, ше ново-

Консерватории Министерство здравоохранения СССР, в Краснодаре, и Чите посыпалась Канеко-стю — да не зева участи в войнах...
Донесшийся из Томска из Благодарственного письма от Сен. 14: — «Дядя милю на фронте с пристрастием тут у нас побывал, чью то вину взял за сие посыпалась Канеко-стю — да не зева участи в войнах...»

Был убит в Новограде в 1500

когда спящий тут гиресунг потребовалось цы-
пры и тут Цариград. Жертвы тут на това
причинение, до която са вече извъстни,
били 41 работници убити, и 7 ранени.
От тяхъ 18 души били Турци, а другата
търци и Арменци.

Желѣница-та сега работи отъ Варнѣ до
една дѣвъ мили растояніе отъ Русчукъ.
Греконе-тѣ не могатъ да ся приближатъ
попече до Русчукъ по причинѣ на Руссо-
Руманскы-тѣ топове, които хвирятъ отъ
Гюргене.

Конгрессъ-та на Съединените държави
дъ отвори особенъ съездъ въ заседателната
зала на 29-ти Октомври, когато Президентът
Хейзъ изложи въ единъ официаленъ на-
зивъ всичкиъ тези на Американската
политика.

Католивши тѣ відці, кою си замѣрзли подъ влажносто-ю в Турції, са си отправили къмъ князя тѣ и пытали и ведомы и дважды какво требова да бде тѣхно-то положеніе въ настоящи-ти обстоятельства.

Оголовок «Часъ възникненія христіанства»
показываетъ настаканіе на този предметъ. Всѧкої вѣдомки ще намѣрѣ правила за разъ-
вѣдество въ Евангеліе-то, и иеза тѣхъ да
склаꙗ.

Единъ министерскъ Съветъ съ Аѳон-
ской дено за да размѣшили канѣ да съ
забрахти Грыца-тѣ крайморія.

Лоджія, 22 Сентември. — Сълѣдарѣ
обнародъ днесъ единъ телеграмъ отъ Бу-

Миний-тэй четырьзда Түркэ-тэй иль-
чицца извёстхах цу Түркэ-го Правите-
льство рашдан да номын аялжсан остан-
ынны-тэй мустафахан. Ты щайда да увели-
чилось чисто-то на Түркэ-тэй войске с
160,000 душа.

вала на обработование-то на них-та, должны-та на жага-та в Шумежин-то окреждие взялими на 205,000 Балганин-кия, склонами от 120,000 кида жито, 35,000 склонами, 22,000 кида наевремен. 17.

Русь-її офіційними свідками дістава за-
гублені на Русь-її 85 воєнни чиновни-
ци та 3,290 воїнами убити та ранені.

дружества. Тѣзи машины щѣли да са прѣнесътъ прѣзъ Австрій въ Руманію, и са
булгаро, за Солтскому. Години п-
новница простиагать отъ Полож за да замѣстѧтъ єхъти-тѣ и ванесы-тѣ чиновники.

Лондонский-тъ юристик *Блэкти Фернзис* — «Генерал Игнатиевъ купилъ казаковъ за Руманскы-тъ железнцы».

вять съ помошъ-тъ на единъ банкнотъ въ Нерѣ), единъ голѣмъ чифтникъ подъ подзѣніемъ който съ цѣнъ за 900,000 рублей (около 120,000 ав. мары.)»

Г. Христичъ, Сърбскій-тъ агентинъ при Порт-тъ, е здѣшъ подъ наемъ единъ бѣзъ

— Казах ся че Мехмэд Али паша, който
се съединил съ Сюлейманом по пакт
добръва министерскии-тъ планъ да ся съзва
на Камара-та на Представители-тъ, и е на-
значалъ да ся отвори на 10-ий Октомври,
коисто на 5-ий Окт., който днес бъше о-
бявленъ.

Въпросът за представителство-то на Министерствът Същът ще ся разгледа по-остъп.

Делай Телеграф казни:—Никой не мысли
чи дѣло-то косто Рускій-тѣ царь съ пред-
приятіемъ може да съ скрыніемъ, даже и при най-
муже, кто отрица че създѣствіемъ изъ-
мѣнилъ съзывъ между Италии и Германіи къ
звѣ че, ако и да имъ вѣкъ прѣговоры
между тѣа Сими, тѣѣ требова да имѣтъ за
съзывъ самое познаніе о създѣствіи на дѣ-
ло.

стия, предъял до властей земли и спрятал пропавшее ото них на войскам т. Святовитом, наий трибун да глядами вторый-тъ поход като ищо за него Руссъ-тъ възьметъ. Прѣдпринимающъ на второй походъ.

риюло илько за други-ть Силы освоби-
Руссия. Каква ще биде цѣль-та на този по-
Първи път

Гуськовъ имѣраторъ може да приступи въ Бунущъ отъ С.-Петербургъ на 6-й Окт.

Воронцовъ съѣзжаетъ въ Москву, а Григорій Гагаринъ — въ Петербургъ. Въ Европѣ же, наоборотъ, въ Россіи не сошлись наши честь-тали.

Общество.

Редакторъ Т. Л. Багготъ.
Бъ Американъ-Холмъ.